

ISSN : 2465-5465 (Print)

ISSN : 2730-4213 (Online)

วารสารวิชาการพระพุทธศาสนาเขตลุ่มแม่น้ำโขง
Buddhism in Mekong Region

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนมกราคม - มิถุนายน 2562 Vol.2 No.1 January - June 2019

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

Mahamakut Buddhist University Isan Campus

วารสารวิชาการพระพุทธศาสนาเขตลุ่มน้ำโขง Buddhism in Mekong Region

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนมกราคม-มิถุนายน 2562 Vol.2 No.1 January-June 2019

ISSN : 2465-5465 (Print), ISSN : 2730-4216 (Online)

เจ้าของ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ที่ปรึกษา

พระธรรมดิลก	ที่ปรึกษาเจ้าคณะภาค 9 (ธ)
พระเทพพุทธิมุนี	เจ้าคณะจังหวัดขอนแก่น (ธ)
พระราชปฎิภาณโกศล, ผศ.ดร	อธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระมหามหวินทร์ ปุริสุตโตโม, ผศ.ดร	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระครูสุธีจริยวัฒน์, ผศ.ดร	รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระครูธรรมมาภิสมัย, ผศ.ดร.	ผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการ
พระมหาวิศกดิ์ ชาตสุโก	ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขตอีสาน
พระมหาศุภชัย สุภกิจใจ, ผศ.ดร	ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์อีสาน
นายเอกชาตรี สุขแสน	ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บรรณาธิการ

พระครูสังฆรักษ์ ทวี อภโย, ดร. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พระครูปลัด สุรวุฒิ จนฺทธมฺโม, ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระมหาวิรุธ วิโรจน์, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระมหาชัชวาลย์ ฐิตคุโณ	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.ขวัญใจ แก้วแสง	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
นายก้องพิพัฒน์ กองคำ	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

กองบรรณาธิการ

ผศ.ดร.หอมหวล บั้วระภา	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รศ.ดร.พุทธรักษ์ ปราบนอก	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผศ.ดร.สุรพล พรหมกุล	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รศ.ดร.ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พระมหาดาวสยาม วชิรปญโญ, ผศ.ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย

พระครูสุธีคัมภีร์ญาณ, ผศ.ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย

ผศ.ดร.ไพศาล สุวรรณน้อย

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผศ.ดร.วราพร เอราวรรณ

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

รศ.ดร.ประวิต เอราวรรณ

รองเลขาธิการ ก.ค.ศ. สำนักงาน
คณะกรรมการข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา

พระครูธรรมมาภิสมัย, ผศ.ดร.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พระมหาศุภชัย สุภกิจใจ, ผศ.ดร.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พระมหามหวินทร์ ปุริสุตโตโม, ผศ.ดร.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พระมหาสมบัติ คุณสโก, ดร.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ศ.ดร.ประยงค์ แสนบูรณ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รศ.ดร.ไพโรจน์ บัวสุข

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รศ.ดร.วิโรจน์ สารรัตน์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ผศ.ดร.สิทธิพร เกษจ้อย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ผศ.ดร.บัญชา เกียรติจรุงพันธ์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ผศ.ดร.วิบูล ทาชา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ผศ.ดร.อาทิตย์ ผ่านพูล

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ผศ.ดร.ภัทรชัย อุทาพันธ์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ดร.อภิชาติ เหมือนไธสง

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ผศ.ศักดิ์พงษ์ โสภาง

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ฝ่ายคอมพิวเตอร์และการพิมพ์

นางสาวอรรวรรณ แก้วมาตย์

นางสาวพิกุลทอง อ่อนระสูง

สมาชิกสัมพันธ์

นายสุรศักดิ์ อุดเมืองเพี้ย

นายจ่านงค์ นามมา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่บทความวิชาการ และบทความวิจัยทางพระพุทธศาสนา ปรัชญา
สังคมศาสตร์ การศึกษา และศิลปวัฒนธรรม

2. เพื่อเผยแพร่บทความวิชาการ และงานวิจัยพระนักเผยแผ่เขตลุ่มแม่น้ำโขงเป็นเวที
แลกเปลี่ยนเรียนรู้พระพุทธศาสนา

3. เพื่อเป็นเวทีเสนอผลงานบทความวิชาการและบทความวิจัยของนักวิชาการในมหาวิทยาลัยและบุคคลที่จะให้บริการวิชาการเกี่ยวกับการเสนอทางออกในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา แก่ปัญหาสังคม โดยอาศัยหลักพุทธธรรม

บรรณาธิการแถลง

วารสารวิชาการพระพุทธศาสนาเขตลุ่มแม่น้ำโขงปีนี้ เป็นปีที่ 2 ฉบับที่ 1 ซึ่งมีนักวิจัยและผู้สนใจในการเขียนบทความได้นำบทความเกี่ยวกับการศึกษาศาสนา วัฒนธรรม มาตีพิมพ์เพื่อเผยแพร่งานวิชาการให้นักการศึกษาได้มาศึกษาเรียนรู้ เพื่อนำไปต่อยอดของการพัฒนาและการค้นคว้าในด้านพระพุทธศาสนา ปรัชญา สังคมศาสตร์ การศึกษา และศิลปวัฒนธรรม

บทความวิชาการที่ได้ตีพิมพ์ในหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมเป็นอย่างดี อีกทั้งหนังสือฉบับนี้ยังได้ทำมอบให้กับผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาศักยภาพพระนักเผยแผ่เขตลุ่มน้ำโขง ไทย ลาว กัมพูชา พม่า เวียดนาม จีน อินโดนีเซีย และศรีลังกา

จึงขอความอนุเคราะห์ท่านผู้ที่ส่งบทความมาตีพิมพ์และเผยแพร่ให้ผู้สนใจได้ศึกษางานวิชาการในครั้งนี้ด้วย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านที่สนใจและได้เขียนบทความวิจัยหรือบทความจะได้ร่วมสร้างพลังแห่งการศึกษาให้กับผู้ที่สนใจอย่างแท้จริง

จึงขออนุโมนาบุญมาในโอกาสนี้

บรรณาธิการ

สารบัญ

การใช้รูปแบบการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อัญชลีพร คำมงคล, ภัทรลดา วงษ์โยธา.....	1
ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านงานทะเบียนและบัตรเทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น พระมหาวิไลศักดิ์ ปญญาวโร, ดร. และคณะ.....	21
อีตลีสองครองลิสี่ในวิถีพุทธแบบชาวลาวในรูปแบบของการศึกษา พระอุดมศักดิ์ ปญญาวโร(แก้วพันธวงศ์).....	34
Buddhist Climate and Buddhist Instruction on Student’s Moral Behavior in Watvachirathammasatit School, Bangkok Yan Han Yang.....	45
How Buddhism might be propagated – ‘suffering is universal’ Peter Foster.....	61
ภาวะผู้นำเชิงเป้าหมาย พระบุญชู จัตตะมะโล และคณะ.....	63
คำแนะนำสำหรับผู้ประสงค์ส่งบทความตีพิมพ์ในวารสารพระพุทธศาสนาเขตลุ่มแม่น้ำโขง.....	75
รูปแบบการจัดพิมพ์บทความ.....	78

การใช้รูปแบบการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเพื่อพัฒนาความสามารถ
ด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
USING THE MODEL OF PROCESS WRITING FOR DEVELOPING
THE WRITING ABILITY OF PRATHOMSUKSA 5 STUDENTS

อัญชลีพร คำมงคล¹, ภัทรลดา วงษ์โยธา²

Anchaleeporn Kammongkol¹, Patlada Wongyotha²

¹นักวิชาการอิสระ

²อาจารย์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

Corresponding Author, E-mail: Ancharee@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ และศึกษาเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโสกเสี้ยวแสนสุข จังหวัดขอนแก่น ก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) แบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ แบบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ และแบบวัดเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ การดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลา 10 สัปดาห์ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 20 ชั่วโมง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 12.00 คิดเป็นร้อยละ 40.00 และหลังเรียนเท่ากับ 23.00 คิดเป็นร้อยละ 76.67

ซึ่งคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่าความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยรูปแบบการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการอยู่ในระดับดี

คำสำคัญ: รูปแบบการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ, ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ, เจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ

ABSTRACT

The purposes of this study were to study and compare English writing ability using the model of writing's process of Prathomsuksa 5 students before and after the instruction, and to study students' attitude towards teaching English writing using the model of writing's process.

The sample consisted of 10 students of second year students at Ban SoksiewSaensuk School, Khonkaen Province, in the first semester of the academic year 2017. They were selected by cluster random sampling. The design of this research was a one group pretest-posttest design. The research instruments included 10 lesson plans, an English writing ability test, and an attitude questionnaire. The findings were as follows;

1. The students' pretest and posttest mean scores on English writing ability were 12.00 or 40.00 percent and 23.00 or 76.67 percent respectively. The posttest score was higher than the criteria of 70 percent and it was significantly higher than that of the pretest at the .01 level.

2. The students' attitude towards teaching English writing using the model of writing's process was at a good level.

Keywords: The model of writing's process, writing ability, the students' attitudes

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนในประเทศต่างๆ รวมทั้งสังคมโลกซึ่งเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม มีผลกระทบทั้งถึงอย่างรวดเร็ว เมื่อบุคคลในสังคมต้องการติดต่อพบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น (กรมวิชาการ, 2545 :1) ทำให้ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาสากลที่คนทั่วโลกใช้ในการติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน โดยเฉพาะความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งมีบทบาทต่อการสื่อสารเป็นอย่างมากจึงทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศเป็นไปอย่างรวดเร็วโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางจึงเป็นปัจจัยสำคัญให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่คนใช้มากที่สุด (Crystal, 1970: 78-80) แนวโน้มของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนิยมสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งจะมุ่งเน้นการสร้างและการพัฒนาทั้ง 4 ด้านในตัวผู้เรียน ได้แก่ ทักษะทางการฟัง ทักษะทางการพูด ทักษะทางการเขียน และทักษะด้านการอ่าน เพื่อเป็นประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร ดังที่ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540: 121) และกระทรวงศึกษาธิการ (2544:3) ได้ระบุเกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่าการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์นั้น ครูต้องจัดกิจกรรมทางภาษาที่มุ่งเน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการและการประยุกต์ความรู้มาใช้จัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนรู้จักประสบการณ์จริง สร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้และสามารถสร้างความสัมพันธ์ และความร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และระหว่างผู้เรียนกับครู และกรมวิชาการ (2546: 1) ระบุถึงลักษณะเฉพาะของการเรียนภาษาว่า ควรประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่กันไปด้วย ซึ่งเป็นการนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ ดังนั้นจึงถือได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาสังคมไทย คนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีจะมีโอกาสดีในสังคม (กรมวิชาการ,2542: 1)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กล่าวถึงกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศว่า เป็นสาระการเรียนรู้ที่มีความเข้มแข็งและลึกซึ้ง และการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศต้องจัดให้สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา ตลอดจนคำนึงถึงความต้องการและความแตกต่างของแต่ละบุคคล การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงชั้นมัธยมศึกษา จะทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีและสามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ พร้อมแสวงหาความรู้ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เนื่องจากเป้าหมายหลักในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษคือต้องการปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนซึ่งทักษะทั้ง 4 มีความสำคัญเท่าๆ กันที่จะต้องได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้สามารถนำความรู้เหล่านี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์จริงที่ต้องเผชิญในระหว่างการติดต่อสื่อสาร (Nunan,1999: 9-16) ซึ่งการจัดการเรียนภาษาอังกฤษที่นั้น นักเรียนต้องมีโอกาสฝึกทักษะในการใช้ภาษาให้มากที่สุด (กระทรวงศึกษาธิการ,2545: 2) การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีเป้าหมายหลักคือต้องการปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง (บัญชา อึ้งสกุลม, 2545: 52) นักเรียนจึงจำเป็นต้องฝึกทักษะในด้านต่างๆ ทั้ง การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อให้สามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและใช้ได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ การเรียนการสอนทักษะทั้ง 4 ทักษะนั้น ทักษะการเขียนถูกจัดอยู่ในลำดับสุดท้ายของทักษะทั้ง 4 เนื่องจากการเขียนนับว่าเป็นทักษะที่ยากที่สุดต้องผ่านกระบวนการทางความคิดหลายขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการรวบรวมความคิด การลำดับเรียบเรียงความคิดหรือการเลือกสรรถ้อยคำถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรหรือข้อความที่สามารถสื่อความหมายได้ตรงกับความต้องการ (รัตนา มหากุลม, 2540: 163-164) นอกจากนี้ การเขียนยังช่วยให้นักเรียนได้ฝึกนำโครงสร้างทางภาษา สำนวน ตลอดจนคำศัพท์ที่ครูได้สอนไปแล้ว มาใช้เขียนเรื่องราวตามจุดประสงค์ของตนเอง ทำให้นักเรียนได้ฝึกโอกาสฝึกใช้ภาษาเพื่อให้เกิดพัฒนาทางการใช้ภาษายิ่งขึ้น (พิตรวัล โกวิทวิท, 2540: 31)

จากการที่ทักษะการเขียนเป็นทักษะสำคัญแต่มีความยุ่งยากซับซ้อนต้องอาศัยความรู้ความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อสร้างผลงานการนำเสนอความคิดการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Approach) ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสฝึกคิดและพัฒนาทักษะการเขียนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเขียนวิชาภาษาอังกฤษจึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถทางการเขียนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น ดังที่โคเฮิน (Cohen, 1990: 105-107) ได้อธิบายเกี่ยวกับการเขียนนั้นผู้เขียนจะต้องเขียนเพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและข้อมูลต่างๆ ไปยังผู้อ่านผลงานที่ผลิตออกไปนั้นต้องอาศัยกระบวนการเขียนอย่างมีระบบตั้งแต่การร่างและมีการตรวจสอบงานเขียนจากเพื่อนหรือมีการประเมินผลโดยตนเองก่อนที่จะถึงครูผู้สอนซึ่งการประเมินผลการเขียนจะทำให้เกิดความท้าทายในสิ่งที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้งานเขียนที่ดีที่สุดก่อนที่จะมีการถ่ายทอดงานเขียนนั้นออกไปการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นได้จัดทักษะการเขียนไว้เป็นลำดับสุดท้ายของทักษะทั้ง 4 เนื่องจากเป็นทักษะที่มีความยาก ผู้เขียนต้องมีความรู้ด้านภาษาศาสตร์และ รูปประโยค รวมถึงต้องเรียนรู้การรวมคำก่อนนำมาเขียนนอกจากนี้ยังต้องเรียนรู้การจัดลำดับ ความคิดที่จะเขียนอย่างมีเหตุผลและรู้จักใช้คำเชื่อมโยงเพื่อให้เนื้อเรื่องมีความกระชับ ดังนั้น ทักษะการเขียนจึงต้องมีการเรียนการสอนซึ่งแตกต่างจากทักษะอื่นๆ ที่สามารถสื่อสารได้แม้จะรู้คำศัพท์น้อย (ประยงค์ กลั่นฤทธิ์, 2556: 174) การเขียนภาษาอังกฤษ ต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอนไม่ว่าจะเป็นการรวบรวมความคิดลำดับเรียงเรียงความคิด หรือเลือกสรรถ้อยคำเพื่อถ่ายทอดออกมาเป็นอักษรหรือข้อความที่สามารถสื่อความหมายได้ตรงตามความต้องการ (รัตนา มหากุล, 2540: 163) ผู้ส่งสารด้วยการเขียนภาษาอังกฤษ จึงต้องใช้ประสบการณ์ การสั่งสมความรู้ทักษะในการเขียน และการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จึงจะสามารถเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสื่อสารรับผู้รับสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์ จากเหตุผลดังกล่าวทำให้การเขียนภาษาอังกฤษมีความยุ่งยากซับซ้อน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งพบว่านักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่มีจุดบกพร่องเกี่ยวกับการเขียนเกือบทุกด้าน (อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ, 2545: 106) ถึงแม้การเขียนจะมีข้อจำกัดหลายประการ แต่การส่งสารด้วยการเขียนก็ยังเป็นที่นิยมอย่างมากเพราะสามารถบันทึกเป็น

หลักฐานและนำไปใช้ได้อย่างแพร่หลาย (รสริน ดิษฐ์บรรจง, 2552: 1) การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ คือการมุ่งหวังให้นักเรียน นำความรู้ด้านคำศัพท์โครงสร้างภาษา และหลักการเขียน ไปใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมกับระดับของภาษาที่เขียนอย่างเป็นระบบและมีแบบแผนได้ด้วยตนเอง (Hedge, 2007: 44-72) โดยครูต้องฝึกและช่วยเหลือนักเรียนในขั้นตอนการเริ่มเขียนด้วยวิธีการที่หลากหลายการเขียนภาษาอังกฤษต้องดำเนินการอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้นักเรียนได้ถูกเขียนมากๆ กิจกรรมการเขียน ที่นำมาให้นักเรียนฝึกหัดควรเป็นกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน (รัตนา มหากุล, 2540: 164) และควรจะใช้กิจกรรมหลายๆแบบมาประกอบการสอนเพื่อให้เกิดความสนุกสนานและกระตือรือร้นในการเรียน (เฉลิม ทองนวล, 2554: 97)

การเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Writing) เป็นวิธีการเขียนภาษาอังกฤษแนวใหม่และเป็นรูปแบบหนึ่งซึ่งมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาและเรียบเรียงความคิด จากนั้นจึงนำสิ่งที่ได้ จากการผ่านกระบวนการคิดมาลงมือปฏิบัติในการสร้างงานเขียน แล้วจัดรูปแบบการนำเสนอ ข้อมูล (Arapoff, 1975: 199) การเขียนแบบเน้นกระบวนการ เป็นกิจกรรมที่มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียนโดยมีงานเขียนเป็นสื่อกลางซึ่งต้องอาศัยการเรียบเรียงเนื้อหาตามลำดับก่อนหลัง (Olshain, 1991: 235-236) และเป็นกิจกรรมการระดมสมองในการร่างงานเขียน การลงมือเขียน การให้ข้อมูลย้อนกลับ การอ่านทบทวนและการแก้ไข ล้วนเป็นวงจรหมุนเวียน ที่ช่วยกระตุ้นความคิดในการเรียนรู้ที่จะเขียนมากกว่าการสร้างผลงานเขียนและเป็นการเรียนรู้ของทักษะการเขียนเพื่อนำไปสู่ผลงานการเขียน (Hedge, 1991: 78) ซึ่งสอดคล้องกับไรแลนท์ (Rylant, 1993: 8-9) ที่ได้กล่าวถึงการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ว่าเป็นกิจกรรมการเขียนที่นักเขียนส่วนใหญ่นำไปใช้กับงานของตนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ทั้งนี้ไรแลนท์ (Rylant, 1993: 8-9) ได้เสนอขั้นตอนการสอนเขียนไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นก่อนการเขียน (Prewriting) 2) ขั้นการเขียนร่าง (Drafting) 3) ขั้นการอ่านทบทวน (Revising) 4) ขั้นการอ่านพิสูจน์ (Proofreading) และ 5) ขั้นการนำเสนองานเขียน (Publishing)

โรงเรียนบ้านโสกเสี้ยวแสนสุข สังกัดกระทรวงศึกษาธิการสำนักงานเขตพื้นที่ ประถมศึกษา เขต 4 ศึกษาความสามารถด้านการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนใน โรงเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการเขียน กล่าวคือนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถเขียนสะกดคำและ เขียนประโยคภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานได้และในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2559 พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 มี จำนวนมากกว่าร้อยละ 80 (โรงเรียนบ้านโสกเสี้ยวแสนสุข, 2560) และนอกจากนี้ยัง พบว่านักเรียนขาดทักษะการเขียนที่เป็นระบบ และขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขาด ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน ขาดความมั่นใจในตนเองรวมทั้งไม่สามารถประสบ ความสำเร็จในการ ทำงานเป็นกลุ่ม ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนา ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การ สอนเขียนแบบเน้นกระบวนการซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์จากแนวความคิดของโรแลนด์ ผู้วิจัย ต้องการศึกษาวว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ และนักเรียนมีเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ วิธีการดังกล่าวอยู่ในระดับใด เพื่อจะได้นำผลจากการศึกษาไปใช้เป็นข้อมูลในการ ปรับปรุงการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนเขียนแบบ เน้นกระบวนการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนในชั้นเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 70
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้รับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ มีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโสกเสี้ยวแสนสุข อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น จำนวน 1 ห้องเรียนมีจำนวนนักเรียน 10 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโสกเสี้ยวแสนสุข อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียนนักเรียนจำนวน 10 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random Sampling)

รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (One group Pretest-posttest Design) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 114-115)

$T_1 \quad X \quad T_2$

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีลักษณะดังนี้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 แผนๆ ละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 10 ชั่วโมง

1.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 1 ฉบับ มีข้อคำถาม 1 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัยวัดความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษโดยให้นักเรียนบรรยายหัวข้อเรื่อง จำนวน 1 ข้อ

เรื่อง แนะนำตัว (Introduce Myself) มีความยาวข้อละประมาณ 5-10 บรรทัด โดยมีคะแนน 20 คะแนน

1.3 แบบวัดเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นการวัดประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert Scale) มี 5 ระดับความคิดเห็น ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นข้อความเชิงบวกและลบ จำนวน 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยมีขั้นตอนเก็บข้อมูลดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียน เกี่ยวกับวิธีการเรียน บทบาทของนักเรียน เป้าหมายของการเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัยวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ข้อ 1 เรื่อง คือเรื่อง แนะนำตัว (Introduce Myself) มีความยาวข้อละประมาณ 5-10 บรรทัด โดยมีคะแนน 20 คะแนน โดยใช้เวลาทดสอบ 1 ชั่วโมง

ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 แผน แผนๆ ละ 2 ชั่วโมง

1. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน ใช้เวลาในการทดสอบ 2 ชั่วโมง

2. วัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการ ด้วยแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากแบบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน และคะแนนแบบวัดเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเขียนแบบ

เน้นกระบวนการ มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ซึ่งได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้การสอนเขียนภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ก่อนเรียนและหลังเรียน

1.2 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 สถิติพื้นฐานใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.2 การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือโดยหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าดัชนีความสอดคล้องของจุดประสงค์ (IOC)

2.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples) ใช้วิธีคำนวณจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (SPSS)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการศึกษาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโสกเสี้ยวแสนสุข ที่เรียนโดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการดังปรากฏในตารางที่ 1

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน	
	(คะแนนเต็ม 30)		(คะแนนเต็ม 30)	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
1	10	33.33	23	76.67
2	12	40.00	18	60.00
3	10	33.33	25	83.33
4	9	30.00	18	60.00
5	15	50.00	24	80.00
6	16	53.33	28	93.33
7	11	36.67	21	70.00
8	10	33.33	20	66.67
9	13	43.33	26	86.67
10	14	46.67	27	90.00
\bar{X}	12.00	40.00	23.00	76.67
S.D.	2.40		3.62	

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์พบว่า คะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ จำนวน 10 คน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.00 คิดเป็นร้อยละ 40.00 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 23.00 คิดเป็นร้อยละ 76.67

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการศึกษาปรากฏดังตารางที่ 2

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	เกณฑ์ร้อยละ 70	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนเรียน	30	40.00	12.00	2.40	-11.84**
หลังเรียน	30	76.67	23.00	3.62	1.75**

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 คนมี ค่าเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 23.00 หรือร้อยละ 76.67 เมื่อทดสอบความ แตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนเขียน แบบเน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโสกเสี้ยวแสน สุข ผลการศึกษาปรากฏดังตารางที่ 5

การวัด	n	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
เจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ	10	4.73	1.84	ระดับดี

จากตารางที่ 5 ผลการศึกษาเจตคติต่อเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้รับการ สอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ นักเรียนมีคะแนนเจต คติโดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 แสดงว่านักเรียนมีเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการอยู่ในระดับดี

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ สรุปจากการศึกษาและเปรียบเทียบคะแนนความสามารถ ด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนเขียนแบบเน้น กระบวนการ ก่อนเรียนและหลังเรียน และคะแนนจากแบบวัดเจตคติต่อการสอนเขียน ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบเน้นกระบวนการ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 12.00 คิดเป็นร้อยละ 40.00 และหลังเรียนเท่ากับ 23.00 คิดเป็นร้อยละ 76.67 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

2. นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการอยู่ในระดับดี

การอภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ก่อนเรียนและหลังเรียน จากผลการทดลองในครั้งนี้ พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.00 คิดเป็นร้อยละ 40.00 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 23.00 คิดเป็นร้อยละ 76.67 จะเห็นได้ว่าคะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 โดยจากคะแนนก่อนเรียนของนักศึกษาจะเห็นได้ว่า ความรู้พื้นฐานด้านการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนทำการวิจัยอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนจำนวน 10 คนขาดความรู้ด้านคำศัพท์ ด้านโครงสร้างประโยค ด้านหลักไวยากรณ์ ขาดความมั่นใจในการเขียนงาน และอีกทั้งครูไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย และใช้สื่อที่ไม่ทันสมัย จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานด้านการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ แต่หลังจากที่นักเรียนได้เรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการแล้วทำให้นักศึกษาสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนพบว่า นักเรียนเกิดความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษมากขึ้นและเกิดกระบวนการคิดอย่างสร้างสรรค์ สามารถจัดระบบความคิดในการเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น จากผลการทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.67 ซึ่งสูงกว่าร้อยละ 70 ตามที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

นักเรียนสนใจกระบวนการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษแบบใหม่ ซึ่งจากการทำกิจกรรมโดยเน้นการทำงานเป็นกลุ่มส่งผลให้คะแนนที่ได้รับ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ มีคะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ

ประการแรก การสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบเน้นกระบวนการสามารถช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนมองเห็นขั้นตอนของการเขียน โดยมีการวางแผนการเขียน คิดหัวข้อที่จะเขียน และคิดรายละเอียดที่จะเขียน ซึ่งประกอบด้วย การเลือกหัวข้อเรื่อง การคำนึงถึงจุดมุ่งหมายและผู้อ่านการตั้งคำถามในการ รายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อเช่น ใคร (Who) อะไร (What) เมื่อไหร่ (When) ที่ไหน (Where) ทำไม (Why) และอย่างไร (How) การจัดวางแนวความคิดตามลำดับเพื่อง่ายต่อความเข้าใจการเขียน และแลกเปลี่ยนความคิดในการเขียน ซึ่งเป็นไปตามขั้นตอนการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีกระบวนการขั้นตอนการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของไรแลนต์ (Rylant, 1993: 8-9) ซึ่งประกอบด้วย 1) ขั้นตอนการเขียน 2) ขั้นตอนการเขียนร่าง 3) ขั้นตอนการอ่านทบทวน 4) ขั้นตอนการอ่านพิสูจน์ และ 5) ขั้นนำเสนองานเขียน

ประการที่สองในการจัดกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีกระบวนการ ขั้นตอนและเป้าหมายอย่างชัดเจน ในการจัดกิจกรรมก่อนการเขียน ครูให้นักเรียนช่วยกันระดมสมองหัวข้อเรื่องที่จะเขียนช่วยกันเรียบเรียงความคิดโดยใช้คำถามนี้แนะ และให้นักเรียนวางแผนความคิดที่จะเขียนเพื่อง่ายต่อความ เข้าใจ นอกจากนี้ครูยังแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4 หรือ 5 คน ให้ช่วยกันคิดประโยค เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่จะเขียน ให้นักเรียนช่วยกันเขียนเป็นบทร่างแล้วให้ช่วยกันตรวจสอบภายใน กลุ่ม จากขั้นตอนดังกล่าวทำให้นักเรียนสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของบราวน์ (Brown, 2000: 335- 336) ที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการเขียนอันจะช่วยให้นักเรียนรู้จักวางแผนก่อนการร่างงานเขียน และการแก้ไขงาน การอ่านทบทวนเพื่อการ

แก้ไข และให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความพยายามที่จะเขียน โดยการให้เพื่อนช่วยอ่านและนำมาปรับปรุงแก้ไขงานเขียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ของโซโคลิก (Sokolic, 2003: 96) ที่กล่าวว่าเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นการระดมสมอง ในขั้นตอนการร่างงานเขียน การลงมือเขียน การให้ข้อมูลย้อนกลับ การอ่านทบทวน และการแก้ไข ซึ่งเป็นวงจร หมุนเวียนที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเขียนเป็นภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้อง กับ งานวิจัยของ นงเยาว์ ปรีพูล (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ตามที่กำหนดไว้ และ ชอว์ (Shaw, 1994) ได้ศึกษาผลการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการโดยการจับคู่ โดยให้นักเรียนที่เรียนด้านการเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง จับคู่ด้วย กิจกรรมก่อนการเขียน และเขียนอย่างอิสระ ผลปรากฏว่า การทำงานแบบร่วมมือหรือการเขียน แบบจับคู่ส่งเสริมด้านคุณภาพในการเขียน และสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของเฟดเดอริค (Frederick, 1987) ที่ได้ให้นักเรียนปรับแก้งานเขียนเป็นกลุ่ม ซึ่งช่วยให้นักเรียนตระหนักถึง ความสำคัญของผู้อ่านงานเขียน และปรับแก้ตามข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับ 4.73 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีเจตคติต่อการสอนเขียนแบบ เน้นกระบวนการในภาพรวมอยู่ในระดับดี เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เพราะเป็นการฝึกนักเรียนใหม่มีความสุขรอบคอบ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและมีความมั่นใจในงานเขียนมากยิ่งขึ้นหลังจากที่ได้รับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและนอกจากนี้นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มทำให้เกิดความสามัคคีและเกิดการพัฒนาทักษะในด้านการเขียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นรวมทั้งนำไปในรายวิชาอื่นๆ ได้อีกด้วยนอกจากนี้ นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการในงานเขียนของตนเองสูงเพราะมีกำลังใจจากครูและเพื่อนร่วมชั้นคอยให้คำแนะนำและยังทำให้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้น การมีเจตคติที่ดีต่อ การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอน

เขียนแบบเน้นกระบวนการ ยังส่งผลให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการทำให้นักศึกษามีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษและมีเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนเขียนภาษาอังกฤษ ในระดับดีและเพื่อให้กิจกรรมการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนเขียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพสูง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ เป็นเทคนิคที่ทำให้นักเรียนเขียน ข้อความเป็นภาษาอังกฤษ รู้จักวางแผนการเขียนช่วยกันเขียนร่างการทบทวนงานเขียนแล้ว อ่านทบทวน และมีการนำเสนองานเขียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เช่นนี้ ครูสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่นได้

1.2 ก่อนกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ครูควรเตรียมความพร้อมให้นักเรียนรู้คำศัพท์อย่างเพียงพอและหลากหลาย รู้จักการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ รวมถึงรู้หลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และใช้อย่างถูกต้อง เพื่อให้กิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการบรรลุผลตาม วัตถุประสงค์

1.3 ครูสามารถนำรูปแบบการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ไปใช้กับ รายวิชาที่เน้นภาษาอื่นๆ ได้ เช่น วิชาภาษาไทย ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเวียดนาม ภาษาจีนเพื่อให้ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเขียนภาษาดังกล่าว ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิดความตั้งใจและมั่นใจ และเกิดการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษในระยะยาว และความคงทนในการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อศึกษาว่าหากผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในระยะเวลาที่นานพอสมควร ผู้เรียนจะมีพัฒนาการด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นเพียงใด

2.2 ควรมีการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ เสริมด้วยกิจกรรมการแก้ปัญหาสำหรับผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเพื่อศึกษาว่าหากผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ซับซ้อนและต้องใช้ทักษะในการคิดแก้ปัญหาที่สูงขึ้น ผู้เรียนจะมีพัฒนาการด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นเพียงใด

เอกสารอ้างอิง

_____. (2540). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กนกพร บุญอาจ. (2553). **การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.

กันต์ดนัย วรจิตติพล. (2542). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

คัชรินทร์ มหาวงศ์. (2541). **การสร้างแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ที่วิเคราะห์โดยวิธีพาเซียนเครดิโตโมเดลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**.

- วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผล การศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เฉลิม ทองนวล. (2554). **คู่มือพัฒนาการเรียนและการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนาธิป พรกุล. (2543). **แคทส์ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชุตานภรณ์ แทนอ่อน. (2553). **ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอน เขียนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดง เจนวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 1. ปริญญาครุศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.**
- ณัฐธาดิละวัฒน์. (2547). **การพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ. ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- ทีศนา แชมณี. (2547). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงเยาว์ ปรีพูล. (2551). **การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาและการสอน (มัธยมศึกษา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**
- ประยงค์ กลั่นฤทธิ์. (2556). **การสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พูนรัตน์ แสงหนุ่ม. (2540). **วิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ. วารสารวิชาการ สະບັ້ງ, 11(1), 65-79.**
- รสริน ดิษฐบรรจง. (2552). **การเขียน**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

- รัตนา มหากุศล. (2540). การสอนทักษะการเขียน ชุดเสริมประสิทธิภาพครู แนวคิด และเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนบ้านโสกเสี้ยวแสนสุข ฝ่ายวิชาการ. (2559). สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนประจำปีการศึกษา 2559. ขอนแก่น: โรงเรียนฯ.
- ล้วน สายยศ และองคณา สายยศ. (2543). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สุริยาสาส์.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: สุริยาสาส์.
- สมคิด สร้อยน้ำ. (2542). หลักการสอน. อุตรธานี: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุตรธานี.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ด้านสุขภาพการพิมพ์.
- เสาวนีย์ เตโชแจ่ม. (2546). การพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษที่เน้นกระบวนการของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). การทดสอบการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Anastasi, A. (1989). *Psychological tasting*. 5th ed. New York: Macmillan.
- Apptebee, A. N. (1989). *Writing in school*. Victoria: Deakin University.
- Arapoff, N. (1975). Creating thinking process. *The Journal of English Teaching*, 15, 233-237.
- Brown, D. H. (2000). *To language pedagogy*. 4th ed. New York: Longman.
- Brown, K., & Hood, S. (1989). *Writing matter*. Cambridge: Cambridge University.
- Byrne, D. (1988). *Teaching Writing Skills*. Hong Kong: Longman Group.
- Collins, R. (1998). *Attitude of education*. 4th ed. New York: McGraw-Hill.
- Haris, D. P. (1974). *Testing English a second language*. USA: McGraw-Hill.

- Heaton, J. B. (1990). **Writing English language test**. London: Longman group Ltd.
- Hughes,A.(2003).**Testing for language teachers**.2nd Edition. Cambridge: Cambridge University.
- Jewell, M. J., & Tichenor, M. S. (1994). **Curriculum framework for journal writing in primary grades**.Available: ERIC Document Reproduction Service No. ED384061.
- Krashen, S. (1981). **The input hypothesis**. London: Longman.
- Likert, R.(1932). A technique for the measurement of attitude. **Achieves of psychology**, 140(1), 1-55.
- Olshtain, E. (1991). Functional Tasks for Mastering the Mechanics of Writing and Going Just Beyond, **InTeaching English as a Second or Foreign Language**. Edited by Marianne Celec-Murcia. Massachusetts: Heinle&Heinle.
- Paulston, C. B., &Bruder, M. N. (1976). **Teaching English as a second languagetechniques and procedures**. Cambridge: Wintrop.
- Raimes, A. (1983). **Techniques in teaching writing**. New York: Oxford University.
- Rylant, C. (1993). **Writing Activities in the Classroom**. New York

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านงานทะเบียนและบัตร
เทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
PEOPLE'S SATISFACTION FOR THE SERVICE OF REGISTRATION
AND CARD
BAN PET MUNICIPALITY, MUEANG KHON KAEN DISTRICT, KHON
KAEN PROVINCE

พระมหาวิไลศักดิ์ ปญญาวโร, ดร.¹, จักริ ศรีจารุเมธีญาณ², สุรศักดิ์ อุดเมืองเพ็ญ³,
ก้องพิพัฒน์ กองคำ⁴, ชูลีพร นาห้วนิล⁵
PhraMaha WilaiSak Panyawaro, Dr.¹, Chakri Sritharuetheeyan², Surasak UdmueangPia³,
KongPhiphat Kong Kham⁴, Chuleeporn Nauril⁵

¹มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

Corresponding Author, E-mail: wilaisak@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านงานทะเบียนและบัตร เทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการให้บริการด้านงานทะเบียนและบัตร เทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่นจำนวน 396 คน นำมาวิเคราะห์ประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 396 คน เพศหญิง 216 คน ร้อยละ 54.55 เพศชาย 180 คน ร้อยละ 45.45 มีอายุ 31 ปีขึ้นไป ร้อยละ 29.80 อายุ 16 – 20 ปี ร้อยละ 20.96 อายุ 26 – 30 ปี ร้อยละ 19.70 อายุ 21 – 25 ปี ร้อยละ 18.18 และ อายุต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 11.36 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ร้อยละ 26.77 มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 23.99 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 23.23

ประถมศึกษาร้อยละ 18.43 และ ปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 7.58 ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 27.53 อาชีพรับจ้าง ร้อยละ 19.95 อาชีพค้าขาย ร้อยละ 18.43 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 12.63 อาชีพเกษตรกร ร้อยละ 11.87 และอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 9.60

2. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านงานทะเบียนและบัตรเทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่นจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$) เมื่อพิจารณาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านงานทะเบียนและบัตร เทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่นในแต่ละด้านพบว่า 1) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการโดยภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.78$) 2) ด้านอาคารสถานที่โดยภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.49$) 3) ด้านการให้บริการอย่างรวดเร็วและตรงต่อเวลาโดยภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.55$) 4) ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาคโดยภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.64$) 5) ด้านกระบวนการให้บริการโดยภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) 6) ด้านประชาสัมพันธ์โดยภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.52$)

3. ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ดังนี้ 1) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการอยากให้เจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำกับประชาชน เจ้าหน้าที่ให้บริการยังไม่ดีพอและยังให้บริการนานเกินไปอยากให้มีการเตรียมบุคคลากรมาคอยให้บริการคนแก่ที่มาคนเดียว ร้อยละ 0.752) ด้านอาคารสถานที่ บริการที่จอดรถควรเพียงพออยากให้ปรับปรุงเรื่องห้องน้ำเก่าที่นั่นไม่เพียงพอต่อการใช้บริการ บางคนต้องยืนรอนาน ร้อยละ 1.013) ด้านการให้บริการอย่างรวดเร็วและตรงต่อเวลา ลดขั้นตอนการทำงาน อยากให้บริการรวดเร็วกว่าที่เป็นอยู่ ร้อยละ 0.50 4) ด้านประชาสัมพันธ์ อยากให้มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยมากขึ้น เพราะยังขาดต่อการให้บริการ ร้อยละ 0.25

คำสำคัญ: ความพึงพอใจของประชาชน, การให้บริการ

Abstract

The research has the aims to study: 1) the satisfaction of the people to card and registration services of Ban Pet Municipal sub - district, Muang Khonkaen district, Khonkaen province. The researcher collected the data from 396 sampling respondents by questionnaires, and analyzed

the data by percentage, mean, and standard deviation statistics. The results were as follows:

1. Most of the respondents, 54.44 percent, were female, and 45.45 percent were male. The respondents, 29.80 percent, were age above 31 years old, 20.96 percent were 16-20 years old, 19.70 percent were 26-30 years old, 18.18 percent were 21-25 years old, and 11.36 percent were 15 years old. Most of the respondents, 26.77 percent, were graduated higher secondary school, 23.99 percent were graduated secondary school, 23.23 percent were graduated diploma, 18.43 percent were graduated primary school, and 7.58 percent were graduated higher than bachelor degree. Lot of the respondents, 27.53 percent, were students, 19.95 percent were labours, 18.43 percent were merchants, 12.63 percent were state servants and state enterprise, 11.87 percent were farmer, and 9.60 percent of the respondents were freelance.

2. The overall people's opinion to card and registration services of Ban Pet Municipal sub-district, Muang Khonkaen district, Khonkaen province was at high mean level($\bar{X} = 4.34$), the aspect of officers($\bar{X} = 3.78$), the aspect of building($\bar{X} = 3.49$), the aspect of fast service($\bar{X} = 3.55$), the aspect of equal service($\bar{X} = 3.64$), the aspect of public relation($\bar{X} = 3.71$) and thePublic relations ($\bar{X} = 3.52$)

3. There were 4 suggestion from this study: 1) the officers should add numbers of officers in the municipality to serve the people, 2) the municipality should provide the space for car parking, sufficient toilets, and chairs, 3) the officers should quickly serve the people, and 4) the municipality should use modern technology to inform the people.

Keywords: People's satisfaction, The service

บทนำ

กรมการปกครอง มีภารกิจเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยและความ

มั่นคงภายในประเทศ การอำนวยความสะดวก การปกครองท้องถิ่น การอาสาสมัคร
ดินแดน และการทะเบียนเพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัย ได้รับบริการที่สะดวก
รวดเร็ว และให้เกิดความสงบสุขในสังคมอย่างยั่งยืน โดยให้มีอำนาจหน้าที่ จัดทำแผน
มาตรการ ติดตาม ประเมินผลด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายใน
การสืบสวนสอบสวนคดีอาญาในหน้าที่พนักงานฝ่ายปกครอง และการอำนวยความสะดวก
เป็นธรรมให้แก่ประชาชนและพัฒนาระบบงานทะเบียนราษฎร งานบัตรประจำตัว
ประชาชนและงานทะเบียนอื่น รวมทั้งการบริหารจัดการฐานข้อมูลกลางเพื่อการใช้
ประโยชน์ร่วมกันทั้งภาครัฐและภาคเอกชนกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย)
,2559, หน้า 1(

เทศบาลเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และมี
อิสระในการปกครองตนเองตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ .ศ.2496 มาตรา 7 วรรค 2
บัญญัติไว้ ว่าให้เทศบาลเป็นทบวงการเมือง มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และ
กฎหมายอื่น นอกจากนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ .ศ.2560 มาตรา 250
บัญญัติไว้ว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการ
สาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการ
พัฒนาอย่างยั่งยืน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย,2560, หน้า 74และ(หากส่วน
ราชการหรือหน่วยงานของรัฐมีความประสงค์จะเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ประโยชน์
จากข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎร ผู้อำนวยการทะเบียนกลางอาจอนุญาตให้เชื่อมโยงได้
เฉพาะข้อมูลที่จำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ตามที่ปรากฏภายในทะเบียนบ้าน ทะเบียนคน
เกิด ทะเบียนคนตาย หรือทะเบียนประวัติสำหรับคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยเท่านั้น
พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร),2551, หน้า 17(

ปัจจุบัน เทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
ปัจจุบันยังมีปัญหาในด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่บางจุดอาจติดขัดและมีปัญหา
โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการอาจมีความตึงเครียดเนื่องจากผู้มารับบริการมาก
เกินไปจึงขาดมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อประชาชนผู้มาติดต่อเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีจำนวน
จำกัด และไม่เพียงพอต่อการให้บริการประชาชนที่ต้องการอย่างเร่งด่วน ทำให้ความพึง
พอใจของประชาชนนั้นลดน้อยลงไป จึงเกิดความล่าช้าต่อการให้บริการ จึงคิดที่จะ

ส่งเสริมให้มีการนำเครื่องมือในการให้บริการให้ทันสมัยยิ่งขึ้น)อนงค์นาฏ แก้วไพฑูรย์, 2554, หน้า 2(

จากที่กล่าวมาข้างต้นเพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาของการให้บริการ คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการด้านการทะเบียนและบัตรเทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เพื่อนำผลการศึกษานี้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริการด้านการทะเบียนและบัตรเทศบาลตำบลบ้านเป็ด นำผลการวิจัยไปพัฒนากำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค รวมถึงตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่การดูแลของเทศบาลตำบลบ้านเป็ด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ในการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านงานทะเบียนและบัตร เทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการให้บริการด้านงานทะเบียนและบัตร เทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ของเทศบาลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ซึ่งมีประชากรรวมทั้งสิ้นจำนวน 42,580 คนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ หากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการใช้สูตร ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967) ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่นจำนวน 396 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนในการวิจัยในครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ออกแบบและสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บข้อมูล คือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งคณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบผสมผสานระหว่างแบบตรวจสอบรายการ (CheckList) กับแบบมาตราส่วนประมาณค่า (RatingScale) ซึ่งการสร้างเครื่องมือได้ประยุกต์ใช้หลักการและวิธีการสร้างเครื่องมือของลิเคอร์ท (Likert) โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

แบบสอบถาม มี 4 ข้อตอนที่ 2 แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านงานทะเบียนและบัตร เทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น 1) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ 2) ด้านอาคารสถานที่ 3) ด้านการให้บริการอย่างรวดเร็วและตรงต่อเวลา 4) ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค 5) ด้านกระบวนการให้บริการ 6) ด้านประชาสัมพันธ์ ข้อตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended Question) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านงานทะเบียนและบัตร เทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

ได้นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง (Validity) ความเหมาะสมทั่วไปรวมทั้งตรวจสอบภาษาที่ใช้ เนื้อหาและปรับปรุงแก้ไข และนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยเลือกข้อมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ได้นำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจแก้จากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทำการทดลอง (Try - Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด โดยใช้กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลเมืองเก่าได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.917 คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ เทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น จำนวน 396 คน นำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปคณะผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางและบรรยายประกอบได้ตาราง

ผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านงานทะเบียนและบัตร เทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า

1.1 ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 396 คน เพศหญิง 216 คน ร้อยละ 54.55 เพศชาย 180 คน ร้อยละ 45.45 มีอายุ 31 ปีขึ้นไป ร้อยละ 29.80 อายุ 16 – 20 ปี ร้อยละ 20.96 อายุ 26 – 30 ปี ร้อยละ 19.70 อายุ 21 – 25 ปี ร้อยละ 18.18 และ อายุต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 11.36 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ร้อยละ 26.77 มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 23.99 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

ร้อยละ 23.23 ประถมศึกษาร้อยละ 18.43 และ ปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 7.58 ประกอบ อาชีพนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 27.53 อาชีพรับจ้าง ร้อยละ 19.95 อาชีพค้าขาย ร้อย ละ 18.43 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 12.63 อาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 11.87 และ อาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 9.60

1.2 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านงานทะเบียนและบัตร เทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความพึงพอใจของประชาชนต่อการ ให้บริการด้านงานทะเบียนและบัตร เทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมือง ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

ความพึงพอใจของประชาชน	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	3.78	0.59	มาก	1
2. ด้านอาคารสถานที่	3.49	0.66	มาก	6
3. ด้านการให้บริการอย่างรวดเร็วและตรง ต่อเวลา	3.55	0.63	มาก	4
4. ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค	3.64	0.56	มาก	3
5. ด้านกระบวนการให้บริการ	3.71	0.63	มาก	2
6. ด้านประชาสัมพันธ์	3.52	0.73	มาก	5
รวม	4.34	0.60	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่าความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านงาน ทะเบียนและบัตร เทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ทุก ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1) ด้าน เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการโดยภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.78$) 2) ด้านอาคารสถานที่โดยภาพอยู่ ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.49$) 3) ด้านการให้บริการอย่างรวดเร็วและตรงต่อเวลาโดยภาพอยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.55$) 4) ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาคโดยภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.64$) 5) ด้านกระบวนการให้บริการโดยภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.71$) 6) ด้าน ประชาสัมพันธ์ โดยภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.52$)

1.3 ข้อเสนอแนะของประชาชนในความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการ ด้านงานทะเบียนและบัตร เทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัด ขอนแก่น ดังนี้ 1) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการอยากให้เจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำกับ

ประชาชน ร้อยละ 0.75เจ้าหน้าที่ยังให้บริการยังไม่ดีพอและยังให้บริการนานเกินไป ร้อยละ 0.75อยากให้มีการเตรียมบุคลากรมาคอยให้บริการคนแก่ที่มาคนเดียว ร้อยละ 0.752) ด้านอาคารสถานที่ ที่จอดรถควรเพียงพอ ร้อยละ 1.01อยากให้ปรับปรุงเรื่อง ห้องน้ำ ร้อยละ 1.01เก้าอี้ที่นั่งไม่เพียงพอต่อการใช้บริการ บางคนต้องยืนรอนาน ร้อย ละ 1.01ป้ายบางจุดบอกทางไม่ชัดเจน ร้อยละ 1.013) ด้านการให้บริการอย่างรวดเร็ว และตรงต่อเวลา ควรลดขั้นตอนการทำงาน ร้อยละ 0.50อยากให้บริการรวดเร็วกว่าที่เป็นอยู่ ร้อยละ 0.504) ด้านประชาสัมพันธ์ อยากให้มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยมากขึ้นเพราะยัง ขาดต่อการให้บริการ ร้อยละ 0.25

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านงานทะเบียนและบัตร เทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

1.1 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.78ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเสมอภาค ยุติธรรมเจ้าหน้าที่ผู้ ให้บริการ มีอัธยาศัยดีเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการทำงานด้วยความสุจริต โปร่งใสเจ้าหน้าที่ผู้ ให้บริการ มีความรู้ ความเข้าใจในระบบงาน และ เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ มีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดความประทับใจให้แก่ผู้มาใช้บริการซึ่งสอดคล้องกับสุจิตราพร วานะ (2552,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนในการใช้บริการของ องค์การบริหารส่วนตำบล:กรณีศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ตำบลเกษม อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของ ประชาชนในการใช้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลเกษม เป็นรายด้านจะพบว่า ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ด้านการดำเนินงานตาม บทบาทและด้านหน้าที่ความรับผิดชอบ ด้านกระบวนการให้บริการ ด้านข้อมูลข่าวสาร ตามลำดับ

1.2 ด้านอาคารสถานที่โดยภาพอยู่ในระดับมากซึ่งมีค่าเฉลี่ย3.49 ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะว่า สถานที่ให้บริการมีความสะอาด เรียบร้อย มีป้ายต่างๆ ติดไว้หน้าอาคาร เพื่อสะดวกต่อผู้มารับบริการมีที่จอดรถให้เพียงพอต่อผู้รับบริการมีการบริการน้ำดื่ม และ มีห้องน้ำที่สะอาดและสะดวกของประชาชนซึ่งสอดคล้องกับ กฤษณา อุปถัมภ์ (2551,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของ สำนักทะเบียนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลนครสมุทรปราการ ผลการวิจัย พบว่า (1) ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของสำนักทะเบียนท้องถิ่นของเทศบาล

นครสมุทรปราการโดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือด้านความถูกต้องและเชื่อถือได้ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านอาคารสถานที่ และด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค อยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการให้บริการอย่างรวดเร็วและตรงต่อเวลาโดยภาพอยู่ในระดับมากซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.55 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการให้บริการเสร็จตามกำหนดนัดหมาย ความรวดเร็วของการให้บริการจากการติดต่อ ความรวดเร็วของการปฏิบัติงาน ใช้เวลาในการให้บริการอย่างเหมาะสม และ มีการลดขั้นตอนให้น้อยลงเพื่อให้งานเร็วขึ้นซึ่งไม่สอดคล้องกับ ศิริราชตะ นิวัฒนากุล (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎร ของสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านนิเวศน์ อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎร โดยรวมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจในระดับปานกลางทั้ง 4 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ด้านความเสมอภาคของการให้บริการ ด้านความรวดเร็วในการบริการ และด้านความสะอาดของอาคารบริการ

1.4 ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาคโดยภาพอยู่ในระดับมากซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.64 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการให้บริการมีความยุติธรรม การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน การให้บริการมีมาตรฐานแก่ประชาชน การให้บริการโดยไม่ได้ให้สิทธิพิเศษแก่ใคร และการให้บริการโดยไม่มีการแบ่งแยกกีดกันในการให้บริการซึ่งสอดคล้องกับยุเพียร แสงพารา (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลตำบลดงแดง อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า (1) ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลตำบลดงแดง อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน เรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านความเสมอภาค ด้านการอำนวยความสะดวกและด้านความรวดเร็วในการให้บริการตามลำดับ (2) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลตำบลดงแดง อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ (3) ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เรียงลำดับจากความถี่สูงไปหาต่ำ สามอันดับแรกได้แก่ การดำเนินการจัดทำเอกสารควรได้รับความรวดเร็วกว่าที่เป็นอยู่ และกำหนดระยะเวลาให้ชัดเจนในการให้บริการ ควรปรับปรุงจุดบริการน้ำดื่ม ห้องน้ำ ห้องสุขาให้มีความสะอาด

เหมาะสมกว่าที่เป็นอยู่ และเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการควรมีความกระตือรือร้นในขณะให้บริการ และให้บริการด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นกันเองอยู่เสมอ

1.5 ด้านกระบวนการให้บริการโดยภาพอยู่ในระดับมากซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.71 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการให้บริการตามลำดับก่อน - หลัง มีขั้นตอนเตรียมความพร้อมทุกอย่างในการทำงาน ขั้นตอนการให้บริการมีความง่ายและสะดวก สบาย ขั้นตอนการให้บริการมีความคล่องตัว และ มีการแนะนำและอธิบายในส่วนการให้บริการโดยภาพรวม ซึ่งไม่สอดคล้องกับ พรทิพย์ จันทรพิทักษ์ (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการของฝ่ายทะเบียน สำนักงานเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับทะเบียน ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านบริการของเจ้าหน้าที่ รองลงมา ด้านกระบวนการให้บริการและด้านอาคารสถานที่ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาและรายได้ต่อเดือน ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของฝ่ายทะเบียน รายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของฝ่ายทะเบียน ด้านอาคารสถานที่ ไม่แตกต่างกัน แต่พบว่า ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่และด้านกระบวนการให้บริการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการรวบรวมข้อเสนอแนะของประชาชนเสนอปัญหา และแนวทางการแก้ไขการให้บริการของฝ่ายทะเบียน พบว่า ด้านที่ประชาชนเสนอปัญหา และข้อเสนอแนะมากที่สุด คือด้านสถานที่ มีปัญหาที่จอดรถไม่เพียงพอและเสนอแนะว่าควรจัดให้มีที่จอดรถมากขึ้น

1.6 ด้านประชาสัมพันธ์ โดยภาพอยู่ในระดับมากซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.52 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเปิดรับความคิดเห็นต่อประชาชน มีเอกสารแบบฟอร์มที่อ่านง่ายสะดวกต่อการกรอก มีป้ายบอกจุดให้บริการ อุปกรณ์สำนักงานที่ทันสมัย และ มีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำบอกขั้นตอน โดยภาพรวม ซึ่งสอดคล้องกับ บุญยรัตน์ คำคำดวง (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎร ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลเมืองศรีสะเกษ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า (1) ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลเมืองศรีสะเกษ อำเภอศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือด้านความสะดวกของอาคารสถานที่ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ตามลำดับ (2) ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการงานทะเบียน

ราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลเมืองศรีสะเกษ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่าประชาชนที่มีเพศ อายุและสภาพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลเมืองศรีสะเกษ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ (3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการให้บริการงานทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลเมืองศรีสะเกษ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษเรียงลำดับตามความถี่สูงสุดด้านความสะดวกของอาคารสถานที่ คือ ควรมีการเพิ่มจุดติดตั้งหลอดไฟฟ้าเพื่อให้แสงสว่างปลอดภัยโปรงเพิ่มขึ้นด้านการให้บริการเจ้าหน้าที่ คือ เจ้าหน้าที่ควรกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน ด้านกระบวนการให้บริการคือเจ้าหน้าที่ควรเปิดโอกาสซักถามข้อสงสัยและด้านประชาสัมพันธ์ คือควรเพิ่มอุปกรณ์สำนักที่ทันสมัยมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

มีข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการให้บริการด้านงานทะเบียนและบัตรเทศบาลตำบลบ้านเปิด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ดังนี้ 1) อยากให้เจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำกับประชาชน เจ้าหน้าที่ควรให้บริการอย่างรวดเร็ว อยากรให้มีการเตรียมบุคคลากรมาคอยให้บริการคนแก่ที่มาคนเดียว 2) ที่จอดรถควรเพียงพอ อยากรให้ปรับปรุงเรื่องห้องน้ำ แก้อีที่นั้งไม่เพียงพอต่อการใช้บริการ บางคนต้องยืนรอนาน และป้ายบางจุดบอกทางไม่ชัดเจน 3) ควรลดขั้นตอนการทำงาน อยากรให้บริการรวดเร็วกว่าที่เป็นอยู่ 4) อยากรให้มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยมากขึ้นเพราะยังขาดต่อการให้บริการและการทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีการทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลบ้านเปิด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการด้านงานทะเบียนและบัตร

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. “อำนาจหน้าที่”. 2559. (5 กันยายน 2561)

<https://www.dopa.go.th/info_organ/about6/topic30>

- กฤษณา อุปลัมภ์. ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของสำนักทะเบียน
ท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลนครสมุทรปราการ. **สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**.บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. 2551.
- บุญยรัตน์ คำคำตวน. ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการงานทะเบียน
ราษฎร ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลเมืองศรีสะเกษ อำเภอ
เมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ. **สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**.บัณฑิต
วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. 2554
- พรทิพย์ จันทร์พิทักษ์. ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของฝ่าย
ทะเบียนสำนักงานเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร. **สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหา
บัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. 2552.
- ยุเพียร แสงพารา. ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎร
สำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลตำบลดงแดง อำเภอจตุพัตร์พิมาน จังหวัด
ร้อยเอ็ด. **สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**.บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัย. 2557.
- ราชกิจจานุเบกษา. “พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ 2)”. 25 กุมภาพันธ์
2551. (5 กันยายน
2561)<<http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2551/A/038/13.PDF>>
- ศิริรัชตะ นิวัฒนากุล. ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการงานทะเบียน
ราษฎร ของสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านนิเวศน์ อำเภอธวัชบุรี
จังหวัดร้อยเอ็ด. **สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**.บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. 2551
- สุจิราพร วานะ. การศึกษาความพึงพอใจของประชาชนในการใช้ บริการขององค์การ
บริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ตำบลเกษม
อำเภอตระการพืชผลจังหวัดอุบลราชธานี. **วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตร
มหาบัณฑิต**.สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. 2552.
- อนงค์นาฏ แก้วไพฑูรย์. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการตามหลักสังคห
วัตถุ 4 ของฝ่ายทะเบียนที่ว่าการอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์. **วิทยานิพนธ์
หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต**. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ :
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 2554.

ภาษาอังกฤษ

Yamane. Taro **Statistic: An Introductory Analysis.** New York:

Harper&row.19

อีตลีสองครองลิสสี่ในวิถีพุทธแบบชาวลาวในรูปแบบของการศึกษา

พระอุดมศักดิ์ ปณฺญาวโร(แก้วพันธวงศ์)

รองผู้อำนวยการ รับผิดชอบฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยสงฆ์จำปาสัก สปป. ลาว

Corresponding Author, E-mail: udomsak@gmail.com

บทนำ

มนุษย์รู้จักการศึกษา การพัฒนาการเรื่องของความรู้ และการเล่าเรียนมานานแล้วกล่าวได้ว่ามีมาตั้งยุคสมัยหิน หรือตั้งแต่ยุคแรกของยุคประวัติศาสตร์เพียงแต่ว่าในเวลานั้น การเล่าเรียนเป็นการถ่ายทอดความรู้จากผู้รู้ในเรื่องนั้นๆโดยตรง ระบบการศึกษาที่ถ่ายทอดความรู้ให้กันอย่างเป็นระบบ เพียงแต่ไม่ได้จารึกเป็นรายลักษณ์อักษรที่เป็นทางการเช่นในปัจจุบันอย่างโรงเรียนนั้นยังไม่มีในเมื่อก่อน มาเกิดเอาทีหลังปัจจุบันมีมากในประเทศไทยและประเทศอื่นๆในโลก ในบทความเรื่องนี้ผู้เขียนมีความคิดประสงค์อยากจะเชื่อมโยงทางวิถีชีวิต และวัฒนธรรมทางด้านภาษกรณีย์ในรูปแบบของการศึกษา ประวัติและความเป็นมาของการศึกษาสงฆ์ไทยและเขตภูมิภาคนี้ เหตุนี้ผู้เขียนคิดว่าน่าจะเป็นโยชน์ให้แก่ผู้อ่านไม่มากนักน้อยสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาเรื่องนี้ อีกอย่างผลงานบทความที่เขียนจะออกมาดีได้ก็ต้องอาศัยท่านผู้รู้ทั้งหลายช่วยเป็นหูเป็นตาเป็นความคิดเป็นแม่แบบในขณะเดียวกันข้าพเจ้าไม่บังอาจ ที่จะก้าวก่ายล่วงเกินท่านอาจารย์ นักปราชญ์ และท่านผู้รู้ทั้งหลาย แต่หากท่านอาจารย์ นักปราชญ์ และท่านผู้รู้ทั้งหลายได้อ่านเห็นว่า สิ่งใดยังขาดตกบกพร่อง ไม่ถูก ไม่ควร ไม่เหมาะสมประการใด ขอโปรดแจ้งชี้แนะ และต่อเติมให้สิ่งที่ขาดหายไปนั้นสมบูรณ์ จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ประวัติและความเป็นมาของการศึกษาไทย

จากการศึกษาพบว่า การศึกษาในรูปแบบโรงเรียนของสยามประเทศนั้น เพิ่งจะเกิดขึ้นอย่างเป็นทางการก็เมื่อในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ เป็นต้นมาซึ่งหลักฐานที่แน่นอนถูกต้องตามความเป็นจริงในเรื่องนี้ก็มีอยู่ไม่มากนักและเท่าที่มีอยู่ ก็เป็นแค่การสันนิษฐานเอากันเองในรุ่นหลังๆนี้เองโดยอาศัยหลักฐานแวดล้อมจากพงศาวดารหลายฉบับแต่ถึงกระนั้นก็สามารถหาคำตอบได้ว่า สถานศึกษาของไทยในสมัยกรุงสุโขทัยนั้นพอที่จะแยกออกมาได้เป็น 4 แห่งด้วยกัน คือ

1. วังการศึกษาในวังนั้น ก็เป็นเรื่องของสถาบันกษัตริย์โดยตรงผู้ที่จะมีโอกาสศึกษาในสถานศึกษาในวังในวังได้ถ้าไม่ใช่พระราชโอรสก็ต้องเป็นเชื้อพระวงศ์ อันดับรองลงมา นั่นเอง ผู้ที่เป็นครูสอนก็ได้แก่พราหมณ์ปุโรหิต และพระภิกษุ ที่ใกล้ชิดพระราชวงศ์ หรือได้รับการคัดสรรมาอย่างดีวิชาความรู้ที่ได้เล่าเรียน นอกจากวิชาหนังสือแล้วถ้าเป็นผู้ชายก็ต้องเป็นวิชาที่เหมาะสมสำหรับชนชั้นกษัตริย์เช่นการปกครองอย่างพระธรรมานุศาสตร์ วิชาการต่อสู้สำหรับนักรบ วิชาคาถาอาคมรวมถึงตำรับตำราพิชัยสงครามแต่ถ้าเป็นผู้หญิง ก็ต้องเรียน เรื่องการเรือนการเย็บปักถักร้อย

2. สำนักราชบัณฑิต เป็นสถานที่ศึกษาของบรรดาลูกหลานเจ้านายเชื้อพระวงศ์ และบรรดาลูกหลานของขุนนางข้าราชการ ลูกหลานคหบดีวิชาที่สั่งสอนเล่าเรียนกันนั้น ก็มีทั้งด้านหนังสือภาษาไทย ขอม มอญ การเรียนตำราเฉพาะด้านในเรื่องต่างๆตามความรู้ความชำนาญของอาจารย์ในแต่ละสำนักอาจารย์ในสำนักนี้ส่วนใหญ่จะเป็นพวกพราหมณ์และเหล่านักปราชญ์ราชบัณฑิต

3. บ้านการศึกษานั้นก็เห็นจะได้แก่การอบรมกุลบุตรกุลธิดาตามบ้านขุนนางหรือคหบดีผู้ที่มีหน้าที่สอนกุลบุตรกุลธิดาก็คงได้แก่ ผู้เฒ่าผู้แก่ผู้อาวุโสในบ้านเป็นหลัก หรือผู้ที่มีความสามารถที่ได้เชื้อเชิญจ้มาสอนบุตรหลานแต่การเรียนภายในบ้าน ถ้าเป็นผู้เยาว์วัยก็คงสอนแค่วิชาหนังสือพออ่านออกเขียนได้ต่อจากนั้นจึงจะได้ส่งบุตรที่เป็นผู้ชายไปเรียนหนังสือที่วัดหรือสำนักราชบัณฑิตต่อไปถ้าเป็นลูกหลานที่โตหน่อยก็ต้องเล่าเรียนวิชาอาชีวะอันเป็นอาชีพหลักของครอบครัวนั้นๆอย่างเช่นครอบครัวช่างทอง ก็เรียนทำทอง ครอบครัวช่างเหล็กก็เรียนการตีเหล็กทำดาบ เป็นต้น

4. วัดแต่ที่กล่าวถึงมาทั้งหมดนี้ ก็ยังหาใช่แหล่งความรู้หลักของคนทั่วไปไม่ เพราะเป็นการเล่าเรียนเฉพาะในวงแคบๆสำหรับชนในชั้นนั้นหรือครอบครัวนั้นซึ่งสถานศึกษาที่สำคัญที่สุดและเป็นต้นกำเนิดของโรงเรียนอย่างแท้จริง เป็นสถานที่การเล่าเรียนหาความรู้ของชนทุกชนชั้นอย่างแท้จริง สถานที่ที่เวลานี้ก็คงหนีไม่พ้นสำนักสงฆ์ซึ่งได้พัฒนากลายมาเป็นวัดในตอนปลายสมัยสุโขทัย เหตุนี้เองลูกผู้ชายไทยในสมัยสุโขทัย และในสมัยต่อมาจึงต้องอาศัยวัดเป็นสถานที่เล่าเรียนกับพระสงฆ์องค์เจ้าเป็นหลักใหญ่

5. วิชาที่ศึกษา วิชาที่เล่าเรียนกันในวัดนั้นส่วนใหญ่ก็จะเป็นการเรียนหนังสือไทย มอญและขอมรวมทั้งการอบรมสั่งสอนจริยธรรมและเล่าเรียนคัมภีร์ทางศาสนา ทั้งกุลบุตรที่บิดามารदानำมาฝากฝังเป็นศิษย์วัดสามเณรรวมทั้งภิกษุอีกด้วยการสอนก็สอนกันไปตามความสามารถและภูมิปัญญาของพระสงฆ์ในวัดนั้นๆอีกประการหนึ่งการศึกษาของกุลบุตรนั้นก็คือ การเล่าเรียนเพื่อเตรียมตัวที่จะบวชเป็นสามเณรและภิกษุตาม

ชนบประเพณีเมื่อถึงวันอันควร(สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ทรงอธิบายไว้ใน "บันทึกสมาคมวรรณคดี" ปีที่ 1 เล่มที่ 5 พุทธศักราช2475)

ศึกษาฮีตสิบสองครองสิบสี่ในวิถีพุทธแบบชาวลาว

คำว่าฮีตสิบสองครองสิบสี่ในวิถีพุทธแบบชาวลาว ไม่พูดถึงการดำเนินวิถีชีวิตคงจะไม่ได้เพราะฮีตสิบสองครองสิบสี่ก็เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมสังคมประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว (สปป.ลาว) (Lao People's Democratic Republic) ลาวเป็นประเทศ ที่ตั้งอยู่ระหว่างกลางของเอเชียอาคเนย์ เรียกว่าแหลมอินโดจีน ซึ่งมีวัฒนธรรม และประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของประชาชนชาวลาว อันเป็นความเชื่อที่ได้ปลูกฝังกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ที่มีต่อพระพุทธศาสนา มาเป็นเวลายาวนาน ลาวประกอบไปด้วย 3 ชนชาติใหญ่ๆ ได้แก่ ลาวเทิง ลาวลุ่ม ลาวสูง สามกลุ่มใหญ่เหล่านี้เรียกว่าชนชาติลาว ในทางหลักการแนวทางปฏิบัติการดำเนินวิถีชีวิตตามหลักความเชื่อ และศรัทธาของชาวลาวที่มีต่อพระพุทธศาสนานั้น ในทางประวัติศาสตร์การนับถือพระพุทธศาสนาส่วนใหญ่ร้อยละ 90 ของจำนวนประชากรได้นับถือพุทธศาสนาอย่างสูงส่งเป็นชีวิตจิตใจ (พระปลัด เสน่ห์ (ธมมวโร):2550)ระบอบการปกครองของชาวลาวและอีสานสมัยเก่า ระบอบการปกครองบ้านเมืองอันเป็นกติกาควมุขสังคมสมัยเก่านั้น คนไทยทางภาคกลางหรือภาคใต้ได้รับอิทธิพลจากทางตะวันตกมาก เพราะยึดถือจากคัมภีร์พระมนู พระธรรมศาสตร์ของสังคมชาวอินเดีย โดยเฉพาะวัฒนธรรมที่มาจากทางด้านนี้ มักจะโน้มไปทางจิตนิยม หรือเชื่อในสิ่งที่สมมติกันขึ้น เช่น นรก,สวรรค์ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่คนไม่เคยเห็น (สวิง บุญเจิม : 2538)

ส่วนระบบการปกครองของชาวลาว และชาวอีสานสมัยเก่านั้น ยังมีอิทธิพลของความเชื่อดั้งเดิม ตกทอดมาจากทางเหนืออยู่มาก โดยเฉพาะอิทธิพลแบบจีนยังมักจะเน้นไปในวัตถุนิยม หรือเชื่อในสิ่งที่เคยเห็นโทษมาแล้ว เช่น บิดามารดาบรรพบุรุษ วีรบุรุษที่ล่วงลับตามเป็นผีไปแล้ว (ต่างกับผีหลอก)ได้รับการยกย่องเชิดชูมาก จนมีการเซ่นไหว้ บวงสรวงกันหลายระดับภายหลังต่อมาเมื่อสังคมมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลง ข้อสมมุติหรือข้อสมมุติ หรือ กุศโลบาย ต่างเหล่านั้นได้เสื่อมสมรรถภาพลง แต่ผู้ปกครองไม่ได้หาวิธีการใหม่เข้ามาทดแทน หรือไม่เชื่อแล้ว แต่เหตุผลทางด้านคุณและโทษตามหลักวิทยาศาสตร์ก็ยังเข้าไม่ถึง จึงเกิดปฏิกิริยาต่อต้านกันมาก เพราะไม่เคยทราบถึงความ เป็นมา หรือเบื้องหลังของกุศโลบายทั้งหลายเหล่านั้นเลย ขนบธรรมเนียมจารีตประเพณี หรือแนวทางประพฤติปฏิบัติ ของคนทางภาคอีสานมีอยู่มาก มีทั้งระดับชาติระดับชุมชน

และระดับบุคคล เช่น เรื่อง (ชะร่า) ซึ่งจะหาโอกาสเหล่ารายระเอียดในโอกาสให้ทราบใน
ตอนต่อไป ตอนนี้จะพูดคำว่าฮีต หรือจารีต คองก็คือคสองหรือครรองซึ่งเป็นแนวทาง

ฮีตลีสอง

ฮีตลีสองพอจะไขความได้ว่า เป็นจารีตลีสองรายการคือประเพณีลีสอง
เดือนนั่นเอง เป็นจารีตให้สมาชิกในสังคมได้มีโอกาสร่วมชุมนุมกัน ทำบุญเป็น
ประจำเดือนทุกๆเดือนรอบปี ผลที่ได้รับก็คือทุกคนจะได้มีเวลาเข้าวัด ใกล้ชิดกับ
หลักธรรมทางพุทธศาสนามากยิ่งขึ้น ทำให้ประชาชนในย่านใกล้เคียงรู้จักมักคุ้นสามัคคี
กันเป็นอย่างดี และมีผลทางอ้อมคือเมื่อว่างจากการงานแล้วก็มีจารีตบังคับให้ทุกคนๆ
เสียสละร่วมกันในสังคม ฮีตลีสองหรือประเพณีลีสองเดือนของชาวลาวหรือชาวอีสาน
ดังนี้

เดือนเจียง (เดือนอ้าย) เป็นบุญเข้าปริวาสกรรม เป็นพิธีกรรมเพื่อให้พระภิกษุ
สงฆ์ผู้กระทำความผิดได้สารภาพต่อหน้าพระสงฆ์ มิใช่การล้างบาปแต่เป็นการฝึกความรู้
สำนึกวินัย รู้สำนึกความผิดข้อบกพร่องของตนเอง จนมีโครงกลอน เป็นสำนวนทาง
ภาษาลาวว่า(ถึงเมื่อเดือนเจียงเข้ากลายมาแถมถ่าย ผุ่งหมู่สังฆเจ้าเตียมเข้าอยู่กรรม มัน
หากธรรมนี้ถือมาตั้งก่อน อย่าได้ละห่างเว้นเซ็นสีซ้องแล่นตาม แท้แล้ว)

เดือนยี่ บุญคุณลาน หรือ บุญกองเข้า ประชาชนส่วนมากในสมัยก่อน เมื่อข้าว
นาปลาแล้ว นิยมกันกันกระทำบุญเพื่อฉลองความสำเร็จ หลังจากที่ทำงานหนักเป็นเวลา
หลายเดือน ที่สำคัญเพื่อทำบุญอุทิศแก่พระแม่โพสพซึ่งเชื่อถือกันว่าเป็นแม่ของข้าว(พอ
แต่เดือนยี่ได้ล้าล่วงมาถึง ให้พากันหาฝืนสูคนโหมไว้ อย่าซีโลคองนี้มันลิสสูญเสียเปล่า ข้าว
และของหมุ่นั้นเสียหายเสี่ยงบ่อยัง จ่งให้ฟังเฮานี้แนวกลอนเฮาบอก อย่าเอาออกแท้เซ็น
ร้ายสิแล่นถึง เจ้าเอย)

เดือนสาม บุญข้าวจี่ และบุญมาฆบูชา เริ่มทำพิธีในตอนเช้าหลังจากจี่ข้าว
เสร็จแล้วชาวบ้านพร้อมกันนำเอาข้าวที่ตนจี่ไปถวายให้แก่พระสงฆ์ในวัด เมื่อรับศีลแล้ว
นิมนต์พระสงฆ์แสดงพระธรรมเทศนาเสร็จรับพรจนมีคำกลอนว่า “ถึงเมื่อเดือนสามแล้ว
จงพากันจี่ข้าวจี่ ไปถวายสังฆเจ้าเอาแท้หมู่บุญ กุศลยังสินาค้าตามเฮามือละคาบ หาก
ธรรมเนียมจี่มีแท้แต่นาน ให้ทำไปทุกบ้านทุกที่เอาบุญพ่อเอยคองหากเคยมีมาแต่ปาง

ปฐมพูน อย่าพากันไล่ถ่มประเพณีตั้งแต่เก่า บ้านเมืองเฮาสีเศร้างัยร้ายสิเล่นตาม”(สวิงบุญเจิม : 2538)

เดือนสี่ บุญพระเวท พึ่งเทศน์มหาชาติ ประเพณีบุญพระเวทนี้ชาวลาวโบราณ นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันถือว่าเป็นบุญใหญ่ประจำชาติ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า (บุญมหาเวท) ในงานบุญนี้มักจะผู้ที่นำสิ่งของมาถวายให้พระสงฆ์ เรียกว่ากันเทศน์ถ้ามีการถวายแบบชุ่มอยู่เรียกว่ากันหลอน นอกจากนั้นในเดือนนี้ก็ยังมีการทำบุญโดยหาดอกไม้มาตากไว้ด้วยเพื่อเอาไปไว้บูชาในงานบุญครั้งนี้ จนมีที่มาของคำกลอนว่า “ถึงเดือนสี่ได้ให้เก็บดอกบุบผาหามาลาดวงหอมสู่คนเก็บไว้ อย่าได้โลคองนี้เสียศรีสุญเปล่าหาเอาตากแดดไว้ให้ทำแท่นผู้คนแท่นตาย อย่าได้โลคองนี้วันแวงคองตั้งแต่เก่า ไฟทั้งหลายสิเล่นเข้าเผาบ้านสิเสื่อมสูญ ให้ฝูงชาวเฮาอย่าโลคองตั้งแต่ก่อน มันสิหมองหมอนเศร้างเมืองบ้านวุ่นวาย”(พระอาจารย์ถนุญวัฒน์มจรณพระไตรโลกวิฑาน: 2006)

เดือนห้า บุญสงกรานต์ หรือบุญปีใหม่ลาว ประเพณีบุญนี้ประชาลาวส่วนมากนิยมสงกราน้ำพระพุทธรูปและผู้เฒ่าผู้แก่ที่สูงอายุเพื่อขอพรพร้อมทั้งปล่อยสัตว์สองเท้าสี่เท้าเพื่อความเป็นสิริมงคลและความผาสุก และไปเก็บดอกไม้ป่ามาบูชาพระ ในระหว่างบุญนี้ทุกคนจะหยุดงานภารกิจประจำวันโดยเฉพาะวันสำคัญดังนี้

วันสังขารลวง เป็นวันแรกของงานจะนำพระพุทธรูปลงมาทำความสะอาดและตั้งไว้ ณ สถานที่อันควรแล้วพากันสงน้ำพระด้วยน้ำหอมจากนั้นก็นำมารดตัวเองและญาติ

วันสังขารเนา เป็นวันที่สองของงาน ชาวบ้านพากันทำบุญเลี้ยงพระสงฆ์ อุทิศส่วนบุญกุศลให้แก่บิดามารดา และญาติที่ล่วงลับไปแล้ว

วันสังขารขึ้น เป็นวันที่สามของงาน ทำบุญตักบาตร ถวายภัตตาหารแด่พระสงฆ์สามเณรและทำการคารวะแก่บิดามารดา และคนแก่ส่งท้ายด้วยวิธีบายศรีสู่ขวัญแล้วใช้น้ำที่เหลือจากการรดน้ำให้ผู้ใหญ่นำมารดให้แก่ผู้ที่มาร่วมงาน หลังจากนั้นเป็นการวิ่งไล่สาदनน้ำใส่กันเพื่อความสนุกสนานและมีสำนวนที่ว่า “พอถึงเดือนห้าได้พวกไพร่ชาวเมือง พากันทำเครื่องทรงองค์สิพัญญูเจ้า ทุกวัดทุกบ้านให้ทำไปอย่าห่าง ให้พากันสืบสร้างบุญไว้อย่าไล ทุกหัวที่บแผ่นหล้าให้ทำไว้ทุกคน จังที่สุขยิ่งสันทำถูกคำสอนคือฮิตคองควรถือแต่ปางปฐมพูน”

เดือนหก บุญวิสาขบูชา บุญนี้แก่นนิยมกันทำเพื่อระลึกถึงคุณพระพุทธเจ้าที่ถือกันว่า ตรงกันกับวันประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพานของพระพุทธเจ้า นับว่าเป็นหนึ่งในสามวันที่สำคัญในทางศาสนา และต่อเนื่องด้วยการสร้างน้ำพระพุทธรูปครั้งสุดท้ายก่อนที่จะเอาพระพุทธรูปขึ้นไว้ในสถานที่เหมาะสม จนมีสำนวนว่า “พอเมื่อเดือนหกแล้วให้พากันเอาน้ำวารีสงโสดรดพระพุทธรูปเหนือใต้สู่กาย อย่าได้ละเบี่ยงบายปิดเป่าหายหยุดมันสิสูญเสียศรีต่ำไปเมื่อหน้า จังพากันแห่แนวครองอิตเก่า เอาบุญไปเลี้ยงไปหน้าอย่าถอย”

เดือนเจ็ด บุญบั้งไฟ บุญเลี้ยงผีหลักบ้าน ผีตามไฮ่นา ซึ่งเป็นพิธีกรรมก่อนจะมีกิจจะกรรมลงทำนา ให้ประชาชนเล่นสนุกสนานจนเหวียง ตอนแลงหรือกลางคืนมีการแข่งขันตีกลองแข่งกัน โดยเอาแต่ละบ้านมาแข่งขันกันมีการตักดินถ้าฝ่ายใดชนะจะได้รับรางวัลตามความเหมาะสม ตอนเช้ามีการจุดบั้งไฟถวายแถนเพื่อขอฝน และถวายภัตตาหารแด่พระสงฆ์ จนมีสำนวนที่ว่า “พอเดือนเจ็ดแล้วจังพากันบูชาราษฎ์หมู่เทพเหล่านั้นบูชาแท้สู่กาย พากันเอาใจตั้งทำตามอิตเก่านิมนต์สังฆเจ้าชำระแท้สวดมนต์ ให้เจ้าทำตามนี้คือเราบอกกล่าวจริงสิสุขอยู่สร้างสรรค์ฟ้าแก่งกัน”

เดือนแปด บุญเข้าพรรษา ประเพณีแก่นทำบุญถวายภัตตาหารเช้าแด่พระสงฆ์ ผ้าอาบน้ำฝน ประรูป ประทีปน้ำมันเพื่อให้พระจุดไหว้พระสวดมนต์ กลางคืนมีการเวียนเทียนดังสำนวนที่ว่า “พอเมื่อเดือนแปดได้ล้าล่วงมาถึงฝูงหมู่สังโฆคุณเข้าวัสสาจำจ้อยทำตามฮอยของเจ้าพระโคดมทำก่อน บ่ทะเลอนเล็กล้างทำแท้สู่กาย แล้วจริงพากันฝ้ายหาของไปทานทอด ทำทานไปอย่าคร้านเอาไว้หมู่บุญ สิเป็นของหนุนไปสู่สรรค์เท็งฟ้าอย่าได้พาโลเลี้ยวลี้มคองอิตเก่า จงให้พากันเข้าทำทานตักบาตร อย่าขาดได้ไปแท้สู่คนโอกาสนี้เผ่นให้เที่ยวชอกคั่นขุดกันขุมบุญ เอาทุนไปภายหลังเมื่อตายไปแล้ว ฝูงหมู่วิบากเว้นบ่มีว่าสิมาพาน เนาว์วิมานแสนสุขทุกข์หายบ่มาไกล”

เดือนเก้า ทำบุญห่อเข้าประดับดิน ประเพณีการทำบุญนี้จุดประสงค์เพื่ออุทิศให้กับญาติผู้ล่วงลับไปแล้วที่มีโอกาสได้รับผลบุญในวันนี้ โดยนำข้าวและอาหารหวานคาวหมากพลูบุหรี ห่อด้วยใบตองกล้วยและนำไปไว้ต้นไม้และพื้นหญ้า เพื่ออุทิศให้แก่บรรดาญาติผู้ล่วงลับไปแล้ว โดยกำหนดทำในวันแรมสิบสี่ค่ำเดือนเก้า ตอนเช้ามีการถวายภัตตาหารแก่พระสงฆ์สามเณร แล้วอุทิศให้แก่ผู้ตายด้วยการยาดน้ำ(ตรวจน้ำ)ให้แก่

ผู้ตายเป็นญาติ จนมีคำกล่าวว่ “พอเมื่อถึงเดือนเกล้ากลางแห่งวัสการ ผุงประชาชน ชาวเมืองก่อเหล่าเตรียมตัวพร้อม พวกกันทานยังข้าวประดับดินกินก่อน ทายกทานให้เจ้า พระสงฆ์พร้อมสู่กาย ทำจ้งชื่บ่อฮ้ายถึงขอบปีมา พระราชาในเมืองก็ยอมทำแนวนนี้ ฮิต หากมีมาแล้ววางลงให้ถือต่อ จำไว้เด้อหมู่เจ้าพ่อลุงเว้ากล่าวจา”

เดือนสิบ บุญข้าวสาก หรือ บุญข้าวสากภัตร ประเพณีนี้นิยมทำกันในวัน เพ็ญเดือนสิบ เป็นการอุทิศส่วนบุญกุศลให้แก่ผู้ตาย เช่นเดียวกับบุญข้าวประดับดิน โดยมีเวลาห่างกัน 15 วันเป็นระยะเวลาที่พวกเปรตจะต้องกับไปเมืองนรก ตามนิทานชาดก โดยผู้ที่ถวายทานเขียนชื่อของตนเองติดแปะใส่ลงในภาชนะ ที่ใส่ของทานไว้ แล้วเขียน ชื่อของตนใส่กระดาษอีก นำไปใส่ลงในบาตร เพื่อให้พระภิกษุสามเณรจับ เมื่อภิกษุ สามเณรรูปใดจับได้ ชื่อคนที่เป็นเจ้าของสากก็จะนำเอาไปถวายพระและเณรรูปนั้น ครั้นพระเณรฉันแล้ว ก็ประชุมกันฟังเทศน์ บรรยายนิทานวัตถุต่างๆ ทั้งอาณิสสส์ สลากภัตด้วย จนมีสำนวนที่ว่ “พอถึงเดือนสิบแล้วถวายทานเททอด ผุงหมู่ลุงและป้า อาวอาพร้อมฝ่าหมู่คน ด้วยศรัทธามากล้นอุทิศแผ่ไพศาลให้ถึงดวงวิญญาณผุงหมู่เปรตเป โด่พุ่น ด้วยผลบุญโมทนาน้อมดมกันหมดฝ่ายทั้งหญิงชายใหญ่น้อย ทำบุญได้ครู่สู่คน”

เดือนสิบเอ็ด บุญออกพรรษา สังฆปวารณา ประเพณีนี้ได้ปฏิบัติกันตลอดมา ชาวบ้านได้หลังไหลกันเข้าวัดเพื่อทำบุญตักบาตรไม่ว่าเด็กและผู้ใหญ่เพราะเชื่อกันว่าเป็น วันที่เทพเจ้าได้มาตรวจตราดูเมืองมนุษย์ตามที่ชาดกกล่าว และเป็นการกระทำที่ได้บุญ มากเพราะพระสงฆ์ผู้จำวัดเป็นผู้บริสุทธิไม่ได้ไปที่ไหน เมื่อทำบุญตักบาตรถวายสังฆทาน เสร็จบางครอบครัวยักพากันไปเที่ยวเพื่อความสนุกสนาน จากนั้นในวันต่อมาก็จะเป็น ประเพณีบุญช่วงเรือ ประจำปีมีการแข่งขันกันเพื่อความสนุกสนาน จนได้ความว่ “ฮิต หนึ่งนั้น พอถึงเดือนสิบเอ็ดแล้วก็เป็นแนวทางปอง เป็นช่องของพระเจ้าคนเข้าแล้ว ออกมา ถึงวัสสามาแล้วสามเดือนก็เลยออก เรียกว่าออกพรรษาปวารณากล่าวไว้เฮาได้ เล่ามา ชุมชนเฮาทั่วเหล่าพากันเที่ยวทำบุญ สร้างกุศลให้เป็นทุนเพื่อเฮาภายหลัง”

เดือนสิบสอง บุญกฐิน ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันแรมหนึ่งค่ำเดือนสิบเอ็ดหาสิบห้าค่ำ เดือนสิบ ประเพณีนี้ชาวลาว หือ ชาวอีสานเมื่อก่อนส่าลับุญเดือนสิบสอง ที่สำคัญ ชุมชนที่อยู่เลียบบตามริมแม่น้ำโขงก็คือมีการช่วงเรือ(แข่งเรือ) เพื่อบูชาอุสุภพยานาค 5 ตระกูลรำลึกถึงพระยาฟ้ารุ่งมหาราช ที่ได้พระไตรปิฎกมาแต่เมืองอินทปัตถนคร(เขมร)

จนมีสำนวนลาวที่ว่า“เดือนสิบสองมาฮอดแล้วลมโชนาวลัน เดือนนี้หนาวสะบันบ่อ คือแท้แต่หลัง จ้งให้ทำบุญทุกบ้านบูชาท่านนาโค แล้วลงโมนาทานขึ้นชมกันเล่น ทุกข์ ทั้งหลายหลีกเว้น หนีห่างบ่อมีพาน ของสามานย์ทั้งปวงบ่อได้มีมาใกล้ ไฟผู้ทำตามนี้ เจริญดียอติง ทุกสิ่งมีบ่อไฮ้ทั้งเข้าหมู่ของ กรรมบ่อได้ถูกต้องลำบากในตัว โลดบ่อมีมัว หนองอย่างใดพอลี้ มีแต่สุขขิล้นครองคนสนุกยิ่ง อดให้หลังบ่อนี้เด้อเจ้าอย่าลี้ลั”

ครองสิบสี่

ถ้าจะดูตามลักษณะของครองสิบสี่แล้ว จะเห็นว่าเป็นการปกครองและการถวายเป็นความจงรักภักดี ระหว่างผู้ปกครองและผู้ถูกปกครอง และผู้บริหารสังคมด้านศีลธรรม คือพระสงฆ์ด้วย ดังนั้น คำว่า “ครอง” ครอง สิบสี่ คือ ระเบียบกฎหมาย ข้อปฏิบัติ 14 ข้อ ของพระราชา พระสงฆ์และคนทั่วไป ซึ่งได้ถอดออกมาจากของเดิมฉบับหลวง ของหลวงพระบาง(สวิง บุญเจิม : 2538)โดยมิได้เปลี่ยนแปลงอะไรโดยจะแยกเป็นอย่างไร ดังนี้ ในที่นี้ผู้เขียนจะยกเอาแต่เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเท่านั้น(ครอง) ที่ว่านั้น ได้แก่ครองสิบสี่สำหรับพระสงฆ์ และคนทั่วไป

1) ครองสิบสี่สำหรับพระสงฆ์

ข้อหนึ่ง ให้พระสังฆะเจ้าสุตรเรียน พระธรรมคำสอน ของพระพุทธเจ้าและรักษาศีล 227อย่าให้ศีลต่างพร้อยและศีลขาด

ข้อสอง ให้บัวละบัตร์กฐินวิหาร ปิดตาดกรวดยุ่งอย่าให้วัดเศร้างหมอง

ข้อสาม ให้ปฏิบัติจัดทำตามศรัทธาชาวบ้านที่นิมนต์ การทำบุญให้ทานบวชทดเป็นต้น

ข้อสี่ ถึงเดือนแปดให้เข้า วัสสาตลอดสามเดือน จนถึงเดือนสิบเอ็ดแหม่มคำหนึ่งไปหาเดือนสิบสองเพ็ง ให้รับผ้ากฐินรักษาผ้าครอง ฮักษาครองผ้าถึงสี่เดือน

ข้อห้า ออกพรรษาแล้ว ถูหนาวภิกษุสังฆะเจ้าเข้าปริวาสกรรมฯลฯ

ข้อหก ให้เที่ยว บินบาตร ตามบ้านน้อยบ้านใหญ่ อย่าให้ขาด

ข้อเจ็ด ให้สูตรมนต์ภาวนา ทุก คำ เข้า คั้น วัน อย่าขาด ฯลฯ

ข้อแปด เถิงวันศีลดับ ศีลเพ็งให้ประชุมกันทำอุโบสถสังฆกรรมอย่าขาด

ข้อเก้า เถิงเทศกาลปีใหม่ทวายกไหว้ข้าวอ แหน่น้ำไปสรงพระพุทธรูปพระธาตุเจดีย์

ข้อสิบ สังกาศ ปีใหม่ พระเจ้ามหาชีวิต ไหว้พระ ให้สร่งน้ำ ให้พระราชวัง และ
บาทศรีพระสังฆเจ้า

ข้อสิบเอ็ด ศรัทธาชาวบ้านนิมนต์สิ่งใด อันบ่ผิดครองวินัยก็ให้ปฏิบัติตาม

ข้อสิบสอง เป็นสมณะให้พร้อมกันสร้างวัดวาอาฮาม พระธาตุเจดีย์

ข้อสิบสาม ให้ฮับทานของทายก หรือ สังฆะภัตร สลากภัตรเป็นต้น

ข้อสิบสี่ พระเจ้ามหาชีวิต เสนาข้าราชการ มีศรัทธานิมนต์ มาประชุมกัน ในสิม
(โบสถ์) แห่งใดแห่งหนึ่ง ในวันเดือนสิบเอ็ดเพ็ง เป็นกาลละอันใหญ่อย่าได้ขัดขืน

2) ครอบงิบสี่ (กฎหมายสิบสี่ข้อสำหรับคนทั่วไป) (พระอาจารย์ถนุญเฒ่า
มะสรอบพระไตรปิฎกวิทาม: 2006)

ข้อหนึ่ง เมื่อเข้ากล้า เป็นหมากแล้ว อย่าฟ้าวกินก่อน ให้เอาทำบุญให้ทานแก่ผู้มี
ศีล กินก่อน แล้วจึงค่อยกินเมื่อภายหลัง

ข้อสอง อย่าโลภกล้าย ถ่อยตาซัง อย่าจ่ายเงินแดงแปลงเงินคว้าง และอย่ากล่าว
คำหยาบช้า กล้าแข็งต่อกัน

ข้อสาม ให้พร้อมกันเฮ็ดฮั่วต้าย และกำแพงอ้อมวัดวาอารามและบ้านเมืองแห่ง
ตนแล้ว ให้ปลูกหอสี่แจไว้บ้านและเฮือน

ข้อสี่ เมื่อจักขึ้นเฮือนนั้นให้พากันช่วยล้างตีนเสียก่อนแล้วจึงขึ้น

ข้อห้า เมื่อถึงวันศีล 7,8 ,14,15 คำ ให้สมมา(ขอขมา) ก้อนเศร้ามืดไฟ หัวขึ้น
โต และ ประตุ ที่ตนอาศัย ชูคำคีน

ข้อหก เมื่อจักนอนให้เอาน้ำล้างตีนก่อนจึงนอน

ข้อเจ็ด ถึงวันศีลให้เอาให้เอาดอกไม้ธูปเทียน (ขอขมา)บูชาผัวแห่งตน และถึง
วันอุโบสถ ให้แต่งดอกไม้ธูปเทียนไปเคนถวายพระสังฆเจ้า

ข้อแปด ถึงวันศีลดับศีลเพ็งมานั้น ให้นิมนต์พระสังฆเจ้ามาสูตรมุงคุณเฮือนและ
ทำบุญใส่บาตรถวายทาน

ข้อเก้า เมื่อภิกษุมาบิณฑบาตนั้นอย่าให้เฟิ่นคองถ้ำ และเวลาใส่บาตรก็อย่าชุน
บาตร และยามใส่บาตรนั้นอย่าใส่เก็บกั้งฮ่ม ผ้าปกหัวอ้อมหลานหรือถือเครื่องศาสตรา
อาวุธ

ข้อสิบเมื่อพระภิกษุเข้าปริวาสกรรม ข้าสะเบียงต้นแล้วให้แต่งขันดอกไม้รูป เทียน และ เครื่องอัฐบริขารไปถวายทาน

ข้อสิบเอ็ด เมื่อเห็นภิกษุสังฆะเจ้ากายมาให้นั่งลงยอมมือไหว้ก่อน แล้วจึงค่อยจา ระจา

ข้อสิบสอง อย่าเหยียบย่ำเงา เจ้าพระภิกษุ ตนมีศีลบริสุทธิ์

ข้อสิบสาม อย่าเอาอาหารที่ตนกินแล้วไปทาน ให้แก่พระสังฆะเจ้า และอย่า เอาไว้ให้ผู้อื่น จะกลายเป็นบาป ได้อันใดในชาติหน้าจะมีแต่แนวบ่อตี

ข้อสิบสี่ อย่าเสพเมถุน กามคุณ ในวันศีล วันเข้าวัสสา ออกพรรษา วัน มหาสงกรานต์ ถ้าต้อเฮ็ด ได้ลูกได้หลาน ออกมาก็จะบอกยากสอนยาก

สรุป

จากการศึกษา ยี่สิบสองครองสิบสี่ในวิสุทธิพุทธแบบชาวลาว พอที่จะสรุปได้ ความหมายสองประเด็นว่า

1. เป็นวิธีการ กิจกรรม สำหรับการอยู่ร่วมกันระหว่างชุมชน ผู้ปกครองผู้นำ และผู้ตาม เพื่อให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2. เป็นระเบียบ กติกา กฎหมาย กฎเกณฑ์ ของการอยู่ร่วมกัน กับคนจำนวนมาก และได้สะท้อนให้เห็นท่วงทำนองการดำรงชีวิต โดยยึดหลักพระพุทธศาสนาเป็นศูนย์กลาง ในการยึดเหนี่ยว

เป็นเครื่องพิสูจน์ของความเฟื่องฟูรุ่งเรืองทางวรรณคดีของประชนของชาติอ้ายลาว แต่โบราณว่า มีอัจฉริยะ หรือเป็นเจ้าบทกลอนเพียงใด แม้แต่จารีตประเพณีอันเป็น กรอบสำคัญ ประพฤติปฏิบัติของแต่ละบุคคล ตลอดจนกระทั่ง กติกา ในการปกครอง บ้านเมือง สำหรับชนชั้นปกครอง ประดุจธรรมนูญจารีตประเพณีของประเทศ ได้จารึก เป็นบทกลอน เพื่อที่จะให้เป็นภาษา สละสลวย แพร่หลาย จนซึมซาบเข้าถึงจิตใจของ สมาชิกในสังคมทุกคนได้งานขึ้น เป็นการปลูกฝัง ด้วยศรัทธา โดยชี้ให้เห็นถึงบาปต่อผู้ที่ ขัดขืนและกระทำความผิดให้สำนึกและเข้าใจในการอยู่ร่วมกันในสังคม

เอกสารอ้างอิง

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ. (2475). **บันทึกสมามคม วรรณคดี**. ปีที่ 1 เล่มที่ 5 พุทธศักราช2475.

พระปลัด เสน่ห์ (ธมมวโร),ดร. **พระพุทธศาสนาในลาว**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่.

สวิง บุญเจิม. (2538). **มรดกอีสาน**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย.

พระอาจารย์ถนุญวัฒน์มະສອນພະໄຕຣໂລກວິຖ

Buddhist Climate and Buddhist Instruction on Student's Moral Behavior in Watvachirathammatit School, Bangkok

Yan Han Yang¹

¹M.Ed (Educational Management)

Thesis Advisory Committee: Asst.Prof.Poschanan Niramitchainont, Ph.D. Patreeya Kitcharoen,
Ph.D. Sovaritthon Chansaengsee, Ph.D.

Corresponding Author, E-mail: Khamyang@gmail.Com

ABSTRACT

The purpose of this study is to examine the level of Buddhist Climate, Buddhist Instruction on Student's moral behavior in Watvachirathammatit School, Bangkok towards perception in only grade 6 of students based on the independent variables of Buddhist Climate and Buddhist Instruction.

Both quantitative and qualitative research methods were applied. The data for this study were collected from 231 students in grade 6 using questionnaires, and 5 five key informants such as, one school principal, and two vice-principals, and two teachers who teach in grade 6 level. Descriptive statistics (frequency, percentage, mean, and standard deviation), and Multiple Regression Analysis were used to analyze the quantitative data, while the content analysis was used to analyze qualitative data.

The findings of this research showed that

1. The level of Buddhist Climate and Buddhist Instruction and Student's moral behavior were overall at the highest level, while Buddhist Instruction was accounted the mean score of 3.48. the following as Buddhist Climate and Student's moral behavior, with mean scores of 3.41 and 3.28, respectively.

2. to study the effect of Buddhist Climate and Buddhist Instruction on student's moral behavior. it showed that the overall was at the highest in both components, while the Buddhist instruction was higher than Buddhist Climate with mean scores of 3.48 and 3.4, respectively. and the Regression has showed that : $1.34 + 35(\text{Buddhist climate}) + .30(\text{Buddhist instruction})$

3. to study the key factor, problem, and obstacles in improving the student's moral behavior. I showed that it is related to school principals, teachers and parents as good moral model, to practice Buddhist instruction, like five precepts, sitting meditation as well as attending religious activities regularly.

It is recommended that concerned authorities, like the Ministry of Education, the Department of Basic Education and school figures and parents as model and do need to support the strategies for teaching more Buddhist instruction and improve teaching Buddhist climate to students.

Key Words: Buddhist Climate, Buddhist Instruction, Moral Behavior.

1. Introduction

1. The significant of rational study

In the past few years, Thailand has faced rapidly change in many aspects of society, economy, politics, culture, environment and technology, The result of this, may have effected the living cost of Thai individuals.(Tantiruchanawong,2008).

It is said that the nation had provided the faculty (academic) which was considered to fail in reaching the goals of education. Remaining in education could not bring out the social happiness. Therefore, it was morality that could assist society into lifelong societal happiness. As mentioned in the Educational Policy aimed at promoting ever individual who could be competed in all aspects: for instance, physical psychological, social, moral, ethical, well-equipped with critical thinking capability.(National Act of Education, 1999 and edited in 2002).

Due to the unbalanced development and various issues that had occurred from the surrounding factors and environment of students and youths, such as, school violence and drug addiction at school, improper behavior in classrooms, having sexual intercourse at a young age, even including criminal activities etc, the government had many strategies to fight drug issues such as controlling, suppressing, and curing, the result could have been failed.(The 8th National drugs conferences on 18-20 July, 2007).

These problems and undesirable behaviors are part of a lack of morality and community which are the basic problems of the students who are not trained well mentally and morally, as well as the school environment being careless about the moral education. Thus, they do not know what is responsible for their obligations and lacking mindfulness, practicing improper behaviors as well leads them down a negative path. Which is difficult to deal with and control (Loch,2015).Based on (The National Act of Education 1999 and edited Act, 2002).The framework of student's presentation importantly consists of student's activities, student's welfare and services, promoting morality, ethics and personality development as well as psychological teaching.(Loch,2015).

The concept of moral behavior refers to differentiation between bad and goodness which could be the individuals in upbringing such as cultural background or settings. This study will be focusing on three components which are five Precepts, Concentration, and Wisdom. The precepts refers to listening, speaking, acting and respectfully to each other without harmfulness, and to conduct oneself in a good manner. Concentration, refers to mindfulness, and developing the compassion, loving-kindness and gratitude towards others. As well as patience and aim to lead the goal. Wisdom, refers to educating oneself and learning to study by oneself as well as analysing the material in order to absorb more knowledge about the world and Buddhism.(Office of education innovation development, and Ministry of Education,2017).

The inside factors of Buddhist School Climate and Instruction play crucial roles. (Gross,2011), the environment could play a significant role for student's moral behavior development, which was being argued that the child was not born as intellectual one, lazy criminal. due to the environment influence on individuals and being changed along with. In Buddhist climate and Buddhist instruction, the concept of it is to educate people in compassion, kindness and gratitude. Which are also considered as moral behaviors. According to (Agulanna and Onakengu,2002).the transfer or imitation by others behavior which could be body built, method of living, and cultural, as Buddhist instruction will be mentioned like doing meditation, advocate in a good way, in order to make one being in good personality. However, the environment can be learned with good personality and Buddhist instruction can teach Buddhist principals into a positive life.(Uzoka&Njoku,2015).

Therefore, and this study will study the level of students' perception on Buddhist climate and Buddhist instruction, students' moral behavior in Watvachirathamsathi school. With the reasons of moral young people and the Buddhist Environment as well as instructions could be the main factors to improve the morality of students. The reason intends to be measuring and observing the student's moral behavior based on the Buddhist climate and Buddhist instruction. The key factors are Principals and teachers as role models of good moral persons are the significant factors combined with the surrounding environment. However, the beneficial of the research will be the quality of the student's morality, and teachers as well as useful to teachers administrators, parents and people in general as well as students themselves in order to improve the set activities related to moral behaviors and live a harmonious life.

1.1 The objective of the study

1. To study the level of students' perceptions towards Buddhist climate and Buddhist instructions and the Moral Behavior of students in Watwachirathammasatit School.

2. To study the effect of Buddhist Climate and Buddhist Instruction on student's Moral Behaviors in Watwachirathammasatit School.

3. To study the key success factors, problems and obstacles in improving the Moral Behavior of students in Watwachirathammasatit School.

1.2 Research Contribution

1. The findings of the study will be beneficial for The School Principals, Administrators, at Wachirathammasathi school.Bangkok.

2. The findings of the study will be a benchmark for the school in promoting and developing the morality and moral behavior of students at Wachirathammasathi school.

3. The findings of this study will be a guideline and an example to principals and the concerned the individuals for further moral behavior in the school. It is also anticipated that this study will help teachers and students see the importance and value of moral behavior in daily life .

1.3 Conceptual Framework

Based on the literature review (Jean Piaget,(1896).Moral Development and Kohlberg's theory of Moral Development,(1970s), Ven. Payutto's moral approach. Six Concepts of Moral Development,(Thasuk,2011).The study will be interpreted as the framework displaying in the independent variables and dependent variables to be utilized as the research framework namely, for independent variables consisting of two factors and for dependent variable student behavior concerning morality and moral behavior .

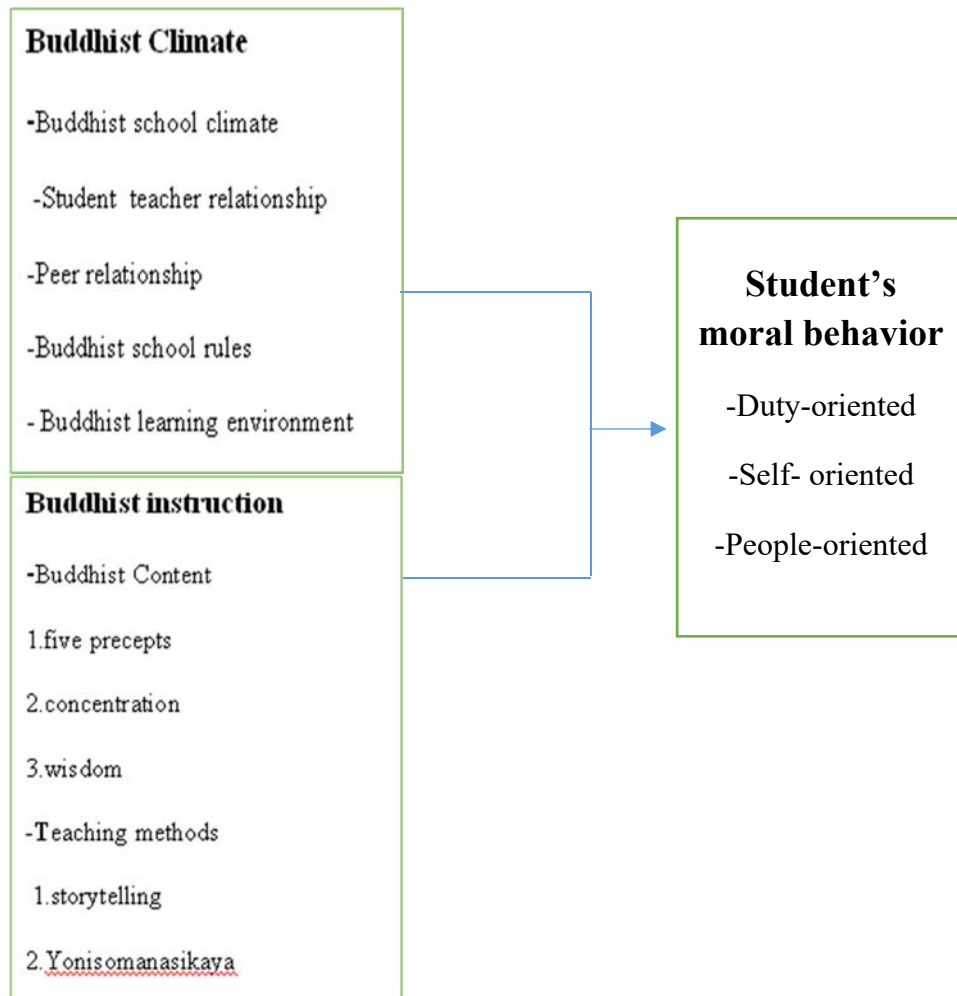

Figure 1, The Conceptual Framework

2. Research Methodology

2.1 Research Design

In this research design, quantitative and qualitative methods will be used. For the quantitative method, questions will be employed to collect data in order to examine and compare the difference of Moral Behavior of students at Watvachirathamasathi school, Bangkok. The qualitative data will be collected by using in-depth interviews to gain more in depth information from the selected interviewee.

2.2 Population

The population will be 297, all students in Grade 6 of Watvachirathamsatit school, who also learn Buddhist instruction and among the Buddhist Climate. And elaborate the percentage of extraction.

Table 2.2 Population .

Grade	Population
Grade 6	297

3. Research instrument

3.1 Quantitative method

The researcher will develop the questionnaire for this survey based on literature review, theories, related researches, The questionnaire consists of four parts as follows :

Part 1. Consists of Students Personal Information, including, Age, Gender.

Part 2. Consists of School Climate, which includes Buddhist atmosphere, Student-teacher relationships, Peer relationships, Buddhist school rules, Buddhist learning environment with a total of 15 items.

Statement	Items
Buddhist school climate	1-3
Student-teacher relationships	4-6
Peer relationships	7-9
Buddhist School Rules	10-12
Buddhist learning environment	13-15

Part3. Consists of Buddhist instruction, which includes Five precepts, Concentration, Wisdom with a total of 12 items.

Statement	Items
Buddhist contents	1-6
Concentration	7-9
Wisdom	10-11
Teaching methods	12-15

Part 4, consists of student's moral behavior, which is divided into three elements, there are Duty-oriented, self-oriented, people-oriented with a total of 29 items.

Statement	Items
Duty-oriented	1-13
Self-oriented	14-24
People-oriented	25-29

3.2 Data Collection

The researcher collected the data from the school in Watchirathammatit, Bangkok, Thailand. as follows:

3.2.1 Quantitative data collection

- 1) The researcher seeks prior permission for collecting data from the principal of the school
- 2) Upon getting permission the researcher personally will visit the school in person and ,meet the principal and the concerned teachers to explain the purpose of visit.
- 3) The researcher will request the Principal to inform the students about the study and all the details of the questionnaires then each student will fill out a questionnaire. Students' participation will be anonymous.
- 4) Lastly, the researcher will collect the questionnaires and checks the completeness of the information in all the questionnaires.

3.3 Data analysis

3.3.1 Quantitative data analysis

The data collection from the respondents was analyzed based on descriptive analysis by using a Statistical Package.

1) Descriptive statistical analysis was used to analyzed Buddhist climate and Buddhist instruction and also including all items of the dependent variable i.e.Moral Behavior.

2) Multiple Regression was used to analyze the effects of Buddhist Climate Buddhist Instruction on student's moral behavior in Watvachirathamsathit school.

4. Result

4.1 Collected population and percentage of student's gender

There were 231 students who participated in the research which equates to 77.77 % of population of which 50.6% were male 49.4, were female. However, The students were all age between 11-13 years old.

4.2 The table of overview of Buddhist Climate, Buddhist instruction and student's moral behavior in Watvachirathamasatit school.

Overall perception	Mean	S.D	level of perception
Buddhist climate	3.41	.267	highest
Buddhist instruction	3.48	.245	highest
Student's moral behavior	3.28	.343	highest
Total	3.39	.240	highest

Note: The rate of scale is divided into 4 level of perception from highest (3.26 -4.00) High (2.51 -3.25), low (1.76 -2.50) and lowest (1.00 -1.75).

4.2.1 The overall overview of Buddhist climate, Buddhist instruction and student's moral behavior in Watvachirathamasattit.

From the results of the statistical analysis in table 4.5,it was indicated that the overall level of perception towards Buddhist climate, Buddhist instruction, and student's moral behavior was rated at the highest level with the an average mean score of 3.39. Among variables the highest score is Buddhist instruction with a score of 3.48, followed by Buddhist climate with a score of 3.41, and the last one is student's moral behavior with score of 3.28.

4.3 The Multiple Regression Analysis

4.3.1 Buddhist climate to Student's moral behavior

In order to understand more clearly the Buddhist climate to Student's moral behavior. The curve of two variables is estimated that Buddhist climate is considered as Independent variable and Student's moral behavior as Dependent variable.

Table 4.3 Buddhist climate to student's moral behavior variable.

F	Factors F change	β	t	R	R ²	R change
91.19***	Buddhist climate .000	.35	5.27	.53***	.28	.28
20.98***	Buddhist instruction .000	.30	4.58	.59***	.34	.06

(a= 1.34 R² adjusted = .34)

From the statistical analysis in the table 4.6,A Stepwise multiple Regression is calculated to predict Student's moral behavior based on Buddhist instruction and Buddhist climate. It was reported that Buddhist climate is the first factor selected into the model and had highest influence toward Student's moral behavior (β = .35). The Buddhist climate could predict 28% of Student's moral behavior being statistically significant at the .001 level.

The second factor that affects Student's moral behavior was Buddhist instruction. Through the result it was demonstrated that Buddhist instruction had influence toward Student's moral behavior (β = .30) statistically significant at .001 level. Buddhist climate combined with Buddhist instruction could predict 34% of Student's moral behavior. It showed that Buddhist instruction could increase 6 %of prediction.

The equation of effect of Buddhist climate and Buddhist instruction on Student's moral behavior : $1.34+.35$ (Buddhist climate) $+.30$ (Buddhist instruction)

5. Conclusion and Discussion

5.1 To study the level of student's perceptions towards Buddhist climate and Buddhist Instructions and Moral Behavior of Students in Watvachirathammasatit school.

5.1.1 Buddhist Climate

It was found that in the Buddhist Climate the point of following rules had the highest mean score with 3.69.and it also showed that individuals should follow the school rules,and attend religious activities. Such as,

Buddhist monks talk, teaching meditation, worship teachers ceremony etc. Mentioned above based on Ven.Payutto,(2008). Would bring non-violence, discrimination, and happiness to life as well shape the moral behavior of the students.

5.1.2 Buddhist instruction

The Buddhist instruction was divided into two parts, Yonisomanasikara and storytelling. In order to make young children realize what was right and what was wrong of characters in the teachings methods. It is said that Pariyavatee,(2008) conducted the development of young children's ethics using storytelling to teach, and found that is highest mean score of 3.62. As a result of this, it had been indicated that Buddhist contents are also important to the children and learn to shape their moral behavior.

5.1.3 Student's moral behavior.

The student's moral behavior measured the students with three components, Duty-oriented, Self-oriented and People-oriented. However, The people oriented produced the highest mean score which is to try to improve quality of oneself. and it had showed that the Student's felt comfortable, felt happier when helping others, guiding others etc. It is supported by Ven.P.A. Payutto's Approach,(1989).external factor and internal factor, one can to focus on is that individuals can be changed by others and another one is to emphasize that people can change their behaviors, attitude because of reasoned attention, systematic attention and analytical reflection.

5.2 To study effects of Buddhist Climate and Buddhist Instruction on student's moral Behavior in Watvachirathamsatit school.

To use the Multiple Regression Analysis on Buddhist climate and Buddhist instruction to determine whether they had effect on the moral behavior.and it showed that Buddhist climate and instruction show results of $.35 \beta$ and $.30 \beta$,Respectively.and it had indicated that the effect was not really high on moral behavior.as well as nt's moral behavior : $1.34 + 35$ (Buddhist climate) $+ .30$ (Buddhist instruction) Based on the related researches on Singkha(2015) conducted Designing learning experience in climate of Buddhism for High school. And it showed regarding Buddhist climate it was appropriate for students to improve their behaviors, and learning outcomes based on Buddhist principals.

In addition, the findings of the qualitative method from all principals including vice-principals showed that by using the three concepts, such as, precepts, concentration, and wisdom in order to make student's have good behavior like eating ,walking, speech, etc.

6. Recommendations

6.1 Recommendation from current study

The results indicated that Buddhist instruction had an effect on moral behavior. In which based on the results it was highest, in aspects such as story telling, five precepts, as well as three concepts of Buddhism, like, precepts, concentration, and wisdom. And the role of principals, teachers are key issues that had an effect on moral behavior.

6.2. Recommendation for school principal

It is highly recommended for principals that given the results of findings carried out in Watvachirathammatit school, they try to implement the findings at school in order to make students moral behavior improve.

6.3. Recommended for implementation

It is highly recommendation for school principals and teachers to be good role models such as, giving Buddhist instructions, obeying the five precepts, practice my meditation, not expressing evil words towards others, Especially in front of students which will be imitated by young pupils. Furthermore, the should have a policy and budget for support in Buddhist classroom, and advocate the high-tech era of spreading Buddhist instructions. Such as, in the climate covered with more Buddhist proverbs, radio room for listening to, TV channel related to Buddhism in the Canteen, meeting room, etc.

6.4 The results of implementation

When the students see the school leaders and teacher as good role models they will learn, as well as providing sources of learning at school, covered with high-tech learning. As a result, this could assist their self-learning Buddhist instruction, listening to Buddhist dhamma talks and watching Buddhist channels.

6.5 Recommendations for Further studies

This research is conducted on Buddhist Climate and Buddhist Instruction on student's moral behavior in Watvachirathammatit School. Bangkok. through research findings the researcher will provide a good guideline for further studies in the future as following are recommendations for future study.

1) A study should be conducted in public school, private school etc, it will be more interesting and get more information about the Buddhist Climate and Buddhist Instruction on student's moral behavior.

2) in order to gain a deeper understanding of Buddhist Climate and Buddhist Instructions in different grades and at different ages it will also be a more attractive and interesting topic.

3) and the students should have a more in depth training program with regards to Buddhist instruction.

4) A survey on everyday practice of Buddhist instructions, such as, sitting meditation, try to memory Buddhist proverbs and explain will be interesting.

Reference

- Ager & Albrecht, (2015). Mindfulness in school research project: exploring student's perspectives of mindfulness.
- Amornornpan .S (2012).----A comparative of perception Ethical Behavior of Kindergarten student's level 1 between the process of establishing a learning experience by using stories and the process of establishing a learning experience as normal.
- Andrew.K.(2015)Role socialization theory:The social political realities of teaching physical education.
- Boonphoom. C. (2015).The participation of teachers in the Buddhist practice school administration in Basic Educational school under service Area office 2.
- Caroline.K.(2012).Moral development and student motivation in moral education :A Singapore study
- Chauytong, P (2006).The role of the Buddhist monk in Ethics Education of Children and Youth Regarding Prevention of Drug Abuse: A case study of Students in Buddhist University .
- Channuhong .N.(2010).the study of the ethical behavior shown by the students of grade 1-6 at Seekan(Watthanananuppathum) secondary school,Donmuang district,Bangkok.
- Chuawanlee.N (2009). Morality in Children and Adolescents .
- Dhanavagso,P. (2005).A study of psycho social Characteristics Effect on Ethical Behavior of Students in the Charity School Of Buddhist Monastries .
- Dhammapidok,P.A. Payutto.(2002). Dictionary of Buddhism ,Bangkok ,Sahadharmik .Co.Ltd .
- Dharmakosajarn,(Prayoon.Mererk,2006). A Buddhist worldview,Bangkok: Mahachulalong-kornrajavidyalay University Press .
- Dictionary of Buddhism,(2002). Dictionary of Buddhism Bangkok,Sahadharmik Co.Ltd.

- David.(2016). Parental involvement,interest in schooling and school environment as predictors of Academic Self-Efficacy among fresh secondary school students in Oyo state,Nigeria.
- Dr.Masoumel.P.(2015). school climate and parental involvement :The preception of Iranian Teachers
- Dr.Veronica K.Nyaga & Dr.Hillary K.Barchok.(2013) .Influence of School Factors on Development of Academic and Moral Competence of secondary school students in Embu West District ,Kenya.
- Elinor orchs,(2007). Introduction : Morality as family practice .
- Evangelia& Janet. S. Gaffney.(2010). .Relational Identities of students,Families,Educators.
- Eberhardt.N(2014) Piaget and Durkheim:Competing paradigms in the anthropology of morality.
- Fasulo.A(2007) Children’s socialization into learning practices:a cross cultural perspective.
- Gillian R. Resenberg,(2013). Portrait of moral agency.
- Gulatolo .R & Caronia.L(2017).Morality at dinnertime: the sense of other as a practical accomplishment in Family interaction.
- Hing Keung Ma.(2003).Relationship of Moral Orientation and Moral Judgment to pro-social and Anti-social Behavior of Chinese Adolescents.
- Hamid Reza Alavi.(2010).Correlation of Managers’ Value system and students’ moral development in High school and Pre-university Centers.
- Jean ,(2015). Empathy, justice,moral behavior.
- Jacqueline,(2015) .Influence of parental characteristic on preschool children’s moral development in Nairobi County ,Kenya.
- Klaykeaw.(2013).Family and educational institution situations and psychological characteristic related to Ethical behaviors of undergraduate students.
- Kiettisak,(2015).Human Resource Development model in line Buddhism of Rajabhat university in lower North of the second Area.
- Kristin A.Termini & Jearnie A. Golden.(2007).Moral behaviors;what can behaviorists l earn from Developmental Literature.
- Karomprach.K.(2013). Family and Educational institution situations and psychological characteristic related to Ethical behaviors of undergraduate Students.
- Kitcharak,T.(1999).Morality for administrator.Phetchaboon: Rajabhatphetchaboon Institute.
- Kevser.K.&Cary. A. Buzzeli.(2014).Turkish Teachers’ accounts of moral dilemmas in early childhood setting.

- Keturaksa,S.(2003).Morality Development of Youth: A case Study of Mental Development Camp for Quality of life in Youth Camp of Nakorn Rajasima Province.
- Kittisurakulchai,S.(2008).Development of life skill and Morality with Buddhist Model Applied to Prevention of Drug Abuse:A Case study in Secondary Level school in Nakhon Pathom Province.Mahidol University,Thailand.
- Kwannate,(2013).The influence of school climate and parental involvement on student’s learning outcome in alternative high school ,Bangkok, Metropolis.
- Khamkhong,Y.(2017).Buddhist school:An effort to revive religious influence on Thailand Education.
- Laura Sterponi,(2003).Account episodes in family discourse:The making of morality in everyday interaction.
- Longthila,(2011)The effects of Buddhist way of life school implementation process on the characteristics of Primary school student’s at Pakpli Nakonnayok.
- Martha.P.N.(1992).the behaviors analysis of moral behavior .
- Miss.Maneerat.(2011).school administration of Buddhist way of life in Chinorotvidhayalaya school ,Bangkoknui district,Bangkok.
- Matlala.(2011).The role of social factors in influencing the moral development of black Adolescents.
- Ministry of social Affairs and health.(2013).Child and family policy in Finland .
- Michael.W.Pratt.(1999).Predicting Adolescent Moral Reasoning From family climate :A Longititunal study.
- Muldoon.A.(2008).A comparison of Aristotelian and Buddhist Ethics and implication for a “Moral way of young people”.
- National Education Acts.(1999).and Additional Acts (2002) Bangkok , Arksornthai Press.
- Prommate &Srisang.(2005).A model of the development of virtues and ethics in basic education institutions ,According to Udon Thani Project on World morality Revival.
- Phoonsuptaveegit & Kritiaroen.(2015).The Television viewing behavior affecting ethics and morals of the Thai children in Bangkok Metropolis Kindergarten school.
- Phra Platsathi Amaro,(2015). A study of learning and teaching of Buddhist subject in primary school class 6 Bangkokorlaem District ,Bangkok Metropolitites.
- Phra Booton Jaruvanno.(2011).The study ethical behavior and Discipline of Matthayom Students Srinthonvitayanusorn School

- Nikhomlumdomnoi Municipality Srinthon district Ubonrathcathani Province.
- Pariyavatee.(2008).development of young children’s ethics using story telling with followup Buraruk school.Amphoe Muang Samut Prakan.
- PA.Payutto.(2013).Philosophy of Thai Education,the core of education Bangkok , Phalitham Press.
- PA.Payutto.(2007).Vision of the Dhamma: A Collection of Buddhist writing in English , Wat Nyanavesakavan,Nakhon Pathom Rajabhat Univeristy .Thailand .
- Prasanchart.A.(2002).The result of mental characteristic training for developing one’s behavior and discipline of primary school students in Chiang Mai province.
- Phra charukno ,(2010) The study ethical behavior and discipline Matayyom students in Sirinthornvitayanusorn school , Nikomludomnui municipality ,Srinthorn District , Ubonrachatani Province .
- Prasanchart ,A.(2002).The result of mental characteristic training for developing one’s behavior and discipline of primary school students in Chiang Mai Province.
- Rebecca (2015) . Morality in Childhood Syllabus.
- Roberti, (2014) .The family of socialization on Consumer Choices of Young People :A case of female study university .
- Solsai,(2011). A study of supports for the Buddhist way in the primary schools under Thonburi District office,Bangkok Metroplitan Administration.
- Singsuriya.P(2014) .Narrative Approach to moral education :A Case of Thailand .
- Sinnapoom , (2009) , the ethical behaviors of students in Rachatphruek College .
- Stephen F Duncan.(2016) -- The awareness and behavior of Nakhon Pathom Rajabhat University’s study towrd bring the dhamma of life.
- Sinaporn hutem (2010) the moral behavior of students Bachelor’s degree college of Ratchphraek .
- Steven.C. Hayes .Elizabeth ,(1998) Moral behavior and development of verbal regulation .
- Saengsuk,N.(2000) Study of Moral and Ethical Behavior of Mathayom Students at Ramkhamhaeng Demotration School :Research Journal of Rangkhamhaeng University .
- Siha-ampai.P.(1977) .The basic of Religious and Ethical education ,Bangkok:Chulalungkorn Univeristy .
- Samudvanjja .C(2008), The Basic Education core Curriculum.

- Strudsrod .I (2011) Upper secondary school students' perception of teacher socialization practices and reports of school judgment .
- Stuewing .J & Debra J.Mashek (2007) Moral Emotion and Moral Behavior.
- Thepraud,(2001),A Study of the relation between Implanting Moral Principle in Buddhism and Narcotic Prevention.
- Tamar & jeemin,(2007).Lessons from sports :Children's socialization to value through family interaction during sports activities .
- Uppatham.C & Sittihpong.R (2007) Guides to develop the quality of Buddhist way of school under Tak primary educational service area
- Udomratana .N (2012) The model to promote the morals and ethics of students in primary schools under the office of Nakhon Racasima Educational service area .
- Veerachok Chompoo (2016) the ways of establishing activities for improving merit and morality of students at private universities in Chiang Mai .
- Vaishali Mamgain (2010) ,Ethic consciousness in the classroom How Buddhist practice can help the empathy and compassion .
- William G.Tompson (2002) the effect of character education on student behavior .
- Wangdi ,L.(2008).Factors Affecting Teacher Morale under Trashigang District in Bhutan .
- Wiphawan Sansawat ,(2013) A study of application of dhamma in solving consumerism behavior problem of upper secondary levels student at Nakhonsawan school.
- Yongyut,(2007).Buddhist school:An effort to revive Religious Influence on Thailand's Education.
- Zoe Liber man & lauren H.Howard (2017).children's expectation about conventional of moral behavior of in group and out group members.

How Buddhism might be propagated – ‘suffering is universal’

Peter Foster¹

¹Manchester, England

Corresponding Author, E-mail: Peter.Foster@gmail.com

A long time ago, I read the *Upanisa sutta* (*Upanisa Sutta*) where the Buddha said, “In dependence on ‘Suffering’ arises ‘Faith’”. With more than 7.5 billion humans in the world (2018), there’s a lot of suffering going on and a lot of potential for faith to arise. But, in my opinion people need to realise they are suffering to develop faith in a way out. And they also need to understand *why* they suffer in order to realise the way. Many people are unaware that they are suffering at all. These people are unlikely to feel the need to change. The Buddha considered whether such people would be able to understand what he’d realised and it was only the words “There are beings with little dust in their eyes who are falling away because they do not hear the Dhamma”(*Ayatana Sutta*) that persuaded him to try and teach others. Often those that feel suffering think it is because they don’t have enough money to buy something or something they have has broken – usually it is something material or even a relationship. But the Buddha said that the “Cause of suffering is ‘craving’(*Ayatana Sutta*) This makes complete sense to me if we think of it as “I want things to be different to the way they are”. If we are not satisfied with things as they are, we suffer. It seems so blatantly obvious that it’s almost crazy to even discuss it.

I think for Buddhism to spread to other places and for people to adopt Buddhism as their religion, philosophy or their way of life, they must realise where their suffering comes from. Indeed, for Buddhism to continue in the places it exists now; the people in those places need to *know* they are suffering, otherwise it is just a label people use to describe their religion whilst they seek pleasure in the materialistic world around them.

The stress of modern life is increasingly pushing people to search for a way to reduce it. Numerous studies and modern medical practitioner recommendations have all contributed to a shift towards ‘mindfulness’ and ‘meditation’ being tools to combat the effects of ‘stress’ and ‘depression’ (Andrew M. Seaman). I believe we need to provide places where people can ‘relax’, meditate and calm their minds and in this way with a little guidance they might realise where their suffering comes from and how it can be managed and eventually be left behind. These places need people who can speak the language of the people who visit. The language of Dhamma will speak to their hearts and minds, but it must first pass through their ears in

words they understand. So, it is important to have teachers who can communicate in the language of people who visit the places. They need to understand the language of visitors, but also be familiar with their cultures too. Westerners may have some resistance to rites and ritual and bowing and chanting may not be suitable for them. Adapting the way the Dhamma is presented to them in line with their culture, will allow them to practice without feeling self-conscious or mentally resistant to it.

All the countries surrounding the Mekong region have places for people to practice. The teachers in these places should work together and share their experiences so that the teachings are consistent and applicable to the visitors.

Once we are content to be ‘who we are’, ‘where we are’ and ‘with what we have’, then suffering will have no hold on us.

References

- Upanisa Sutta : Discourse on Supporting Conditions, Samyutta Nikaya, Nidana-samyutta — Paticcasamuppada* (dependent co-arising)
SN12.23 PTS: S ii 29 CDB i 553
- Ayatana Sutta: The Request, Samyutta Nikaya, SN6.1 PTS: S i 136 CDB i 231*
- Dhammacakkappavattana Sutta: Setting the Wheel of Dhamma in Motion, Samyutta Nikaya, SN 56.11 PTS: S v 420 CDB ii 1843*
- Andrew M. Seaman, *New York Reuters, “Meditation may help with anxiety, depression and pain”*, Jan 2014
www.worldometers.info/world-population/ online calculator as at August 2018

ภาวะผู้นำเชิงเป้าหมาย

Goal Leadership

พระบุญชู จิตตะมะโล^๑, ปิยพัชณ์ กุลเจริญวงศ์^๒, ประเสริฐ ชมพรมมา^๓,
พระครูสุธีจรรย์วัฒน์^๔, อัครเดช นะโยธิน^๕

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาพุทธศาสนาและปรัชญา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน^{๑,๒,๓}

อาจารย์ สาขาพุทธศาสนาและปรัชญา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน^{๔,๕}

Corresponding Author, E-mail: Boonchoo@gmail.com

บทคัดย่อ

ทฤษฎีความเป็นผู้นำเป้าหมาย เป็นยุทธศาสตร์การเป็นผู้นำที่ทำงานของผู้ที่มีแรงจูงใจและชี้แจงเป้าหมายของกลุ่มโดยเฉพาะทำให้มีภาวะผู้นำเชิงเป้าหมายช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมายและเกิดความเชื่อมั่น รวมถึงการมีส่วนร่วมของสมาชิกหรือทีมงานในการรับรู้ถึงเป้าหมายเหล่านั้น ความหมายทฤษฎีความเป็นผู้นำเป้าหมายเส้นทางส่งเสริมการสื่อสารที่ดีเกี่ยวกับเป้าหมายและทิศทางที่มีความสัมพันธ์ที่ตระหนักรู้ระหว่างผู้นำและกลุ่ม โดยการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนและการสนับสนุนจากผู้นำเชิงเป้าหมาย เพื่อสร้างความสำเร็จให้กับเป้าหมายได้อย่างที่ตั้งไว้ ผู้นำกำหนดเป้าหมายที่ท้าทาย และสร้างความเชื่อมั่นในความสามารถของพวกเขา ผู้นำมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องโดยให้คำปรึกษาหรือขอคำแนะนำก่อนที่จะตัดสินใจ คล้ายคลึงกับความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย ในการสนับสนุน การเป็นผู้นำผู้นำที่เป็นมิตรและเข้าถึง ผู้นำแสดงความห่วงใยต่อสุขภาพจิตของผู้ติดตามทำให้สมาชิกในทีมรู้สึกสะดวกสบายในการติดตามเป้าหมายของตนเองภาวะผู้นำเชิงเป้าหมาย หมายถึง การมีเป้าหมายโดยใช้อิทธิพลการจูงใจความพยายามและกระบวนการบนพื้นฐานของความดีงามประกอบด้วย ๑) มีเป้าหมาย ๒) มีอิทธิพลในการจูงใจ ๓) มีความพยายาม ๔) มีกระบวนการ ๕) มีความดีงาม

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำ, เป้าหมาย

Abstract

The path goal leadership theory plays on this concept. It is the strategy of leadership that makes the leader's task to motivate and clarify the group's goals, essentially making them a coach. This interpretation holds that the leader empowers the group to reach their goals and ensures that they share an awareness of what those goals are. As the leader you are not only charged with giving your team the carrot but making sure that carrot is what they really want (and that they can eventually get it. Path goal leadership theory encourages a strong communication about goals and direction, with a strong relationship between the leader and the group. With a clear set of requirements and providing the tools to complete them, the leader can build a string of successes toward the end target. In achievement-oriented leadership, the leader sets challenging goals for followers, expects them to perform at their highest level, and shows confidence in their ability to succeed. Participative leadership involves leaders consulting with followers and asking for their suggestions before making a decision. It is similar to the democratic leadership style. In supportive leadership, the leader is friendly and approachable. The leader shows concern for the followers' psychological being, making the team members more comfortable to pursue their own goals. Goal Leadership refers to the goal, by influencing, motivating, trying, and processes based on goodness includes: 1) having goals 2) influencing motivation 3) trying 4) having a process 5) being good.

Keyword: Goal, Leadership

บทนำ

จากสังคมเดิมที่ผ่านมาในโลกยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ผ่านก้าวเข้าสู่สังคมโลกยุคดิจิทัล (Digital World) จนมาถึงโลก Digital Globalization ในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันรวดเร็ว เป็นยุคแห่งการแข่งขันกันสูง มีความเจริญก้าวหน้าหรือมีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม การศึกษา เทคโนโลยีหรือด้านอื่น ๆ กล่าวคือมีการเปลี่ยนแปลง

ทางสังคมและวัฒนธรรมในโลกตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งมีผลกระทบอย่างมากในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ รวมถึงความต้องการทักษะที่เพิ่มมากขึ้น มากกว่าทักษะพื้นฐานในยุคที่ผ่านมา มีความจำเป็นจะต้องมีการปรับเปลี่ยนมุมมองกระบวนทัศน์ และการดำรงชีวิต โดยในการจะพัฒนาสังคมหรือองค์กร ตลอดจนในระดับประเทศให้เจริญก้าวหน้า จำเป็นจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีคิด วิธีการจัดการ เพื่อให้ตอบรับกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ ประเทศ สังคม ชุมชนหรือองค์กร จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงและปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อเกิดการ พัฒนา เพื่อความสำเร็จ และเพื่อสามารถการแข่งขันในสังคมโลกได้ เช่นเดียวกับกับทัศนะของ อรุณรุ่ง เอื้ออารีสุขสกุล (๒๕๕๙) ที่ได้ให้ทัศนะไว้ว่า โลกของเรามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว องค์กรในปัจจุบันต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมทาง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี ที่มีความซับซ้อน และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและตลอดเวลาองค์กรต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงมีการปรับตัวเพื่อเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นคือผู้นำ ผู้นำองค์กรต้องมีความบทบาทวิธีการมีวิสัยทัศน์ มีเป้าหมายกล่าวคือมีทักษะในการนำองค์กร นำสังคมอย่างเท่าทันการเปลี่ยนแปลง

ในโลกปัจจุบันการแสดงออกของผู้นำล้นแล้วแต่มีความสำคัญต่อทุกคนในโลก เพราะการสื่อสารทางด้านเทคโนโลยีที่สามารถเข้าถึงได้อย่างอิสระ ทำให้รู้ถึงลักษณะนิสัยและพฤติกรรมการแสดงออกที่ผู้นำพูดและสิ่งที่ผู้นำทำ รวมถึงการตัดสินใจของผู้นำ ในสถานการณ์วิกฤตสำคัญให้ผ่านพ้นไปได้ด้วยดี สามารถบูรณาการงานทุกด้านให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และ ชาติชาย คงเพชรดิษฐ์ (๒๕๕๙) ได้ให้คำนิยามของผู้นำว่าผู้นำเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อองค์กร สามารถบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดและพัฒนาองค์กรต่อไปได้อย่างมั่นคงยั่งยืน ผู้นำสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรทุกระดับไปสู่เป้าหมายความสำเร็จขององค์กร เพราะผู้นำเป็นผู้กำหนดวิธีการกำหนดวิสัยทัศน์ กำหนดเป้าหมายและเป็นผู้นำองค์กรไปสู่ความสำเร็จท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงได้ ผู้นำมีความสำคัญในทุกองค์กรบริหารตั้งแต่ระดับสูงสุดคือระดับโลกลงมาจนถึงระดับเล็กสุดคือครอบครัว ฉะนั้นผู้นำจึงจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำที่ดี เพื่อที่จะใช้ภาวะผู้นำนั้นเป็นเครื่องมือไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ภาวะผู้นำเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้นำนั้นเป็นผู้นำอย่างสมบูรณ์แบบ

จากประเด็นดังกล่าวมาข้างต้น คณะผู้เขียนบทความ โดยนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาพุทธศาสนาและปรัชญา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต

อีสาน ซึ่งเป็นส่วนของวิชา สัมมนาปรัชญาพุทธศาสตร์การพัฒนาและภาวะผู้นำ มีความสนใจศึกษาหลักการ ทฤษฎี ความหมาย ความสำคัญ คุณลักษณะ คุณสมบัติองค์ประกอบต่าง ๆ ของผู้นำหรือภาวะผู้นำจากนักวิชาการต่าง ๆ ตลอดจนการสังเคราะห์แหล่งข้อมูล เพื่อให้เกิดการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และเกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อให้ได้ บทสรุปความหมาย และองค์ประกอบของภาวะผู้นำ และความหมายของคำว่าเป้าหมาย โดยการสังเคราะห์นิยาม จากนักวิชาการที่ให้แนวคิดหรือทัศนะไว้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อไป

ความหมายของภาวะผู้นำ

ตลอดเวลาที่ผ่านมาได้มีนักวิชาการให้ความหมายหรือนิยาม รวมถึงทัศนะของคำว่า ภาวะผู้นำตลอดจนการแปลความหมายจากคำว่า Leadership โดยคณะผู้ศึกษา (นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาพุทธศาสนาและปรัชญา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน) ทั้ง ๓ ได้ศึกษาหาความหมายหรือนิยาม รวมถึงทัศนะของคำว่าภาวะผู้นำไว้ดังนี้

๑. พยอม วงศ์สารศรี (๒๕๓๔) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำเป็นกระบวนการที่บุคคลหนึ่ง (ผู้นำ) ใช้อิทธิพลและอำนาจของตนกระตุ้นชี้แนะให้บุคคลอื่น (ผู้ตาม) มีความกระตือรือร้นเต็มใจทำในสิ่งที่เขาต้องการโดยมีเป้าหมายขององค์การเป็นจุดหมายปลายทาง โดยประกอบด้วย ๑) กระบวนการ ๒) อิทธิพล ๓) การชี้แนะ ๔) ความกระตือรือร้น ๕) มีเป้าหมาย

๒. ประเวศ วะสี (๒๕๔๐) กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำอาจมีได้ทั้งในผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าและผู้ที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งหัวหน้า ผู้นำตามธรรมชาติในกระบวนการชุมชนจะมีหลายคน ลักษณะของภาวะผู้นำ คือ ฉลาด เป็นคนเห็นแก่ส่วนรวม เป็นคนติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นรู้เรื่อง และเป็นที่ยอมรับของสมาชิกโดยอัตโนมัติ โดยประกอบด้วยทักษะดังนี้ ๑) มีความฉลาด ๒) เห็นแก่ส่วนรวม ๓) การสื่อสารที่ดี ๔) เป็นที่ยอมรับ

๓. พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) (๒๕๔๐) กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำ คือ ความเป็นผู้นำ หมายถึง คุณสมบัติอันพึงมีของผู้นำ ได้แก่ สติปัญญา ความดีงาม ความรู้ความสามารถของบุคคลที่ชักนำให้คนทั้งหลายมาประสานกันและพากันไปสู่จุดหมาย ที่ดีงามอย่างถูกต้องชอบธรรม โดยประกอบด้วยทักษะดังนี้ ๑) มีสติปัญญา ๒) มีความดีงาม ๓) มีความรู้ ๔) มีจุดหมาย ๕) มีความดีงามถูกต้องชอบธรรม

๔. รังสรรค์ ประเสริฐศรี (๒๕๔๔) กล่าวถึงภาวะผู้นำ ว่า เป็นบุคคลที่ทำให้องค์การเจริญก้าวหน้าและบรรลุผลสำเร็จโดยเป็นผู้ที่มีบทบาทแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เป็นผู้ใต้บังคับบัญชา หรือเป็นบุคคลที่ก่อให้เกิดความมั่นคงและ

ช่วยเหลือผู้อื่นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม โดยประกอบด้วยทักษะดังนี้ ๑) การช่วยเหลือ ๒) สร้างความมั่นคง ๓) มีเป้าหมาย

๕. วิภาดา คุปตานนท์ (๒๕๔๔) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ คือ บุคคลที่มีความสามารถในการที่จะทำให้องค์การดำเนินไปอย่างก้าวหน้าและบรรลุเป้าหมาย โดยการใช้อิทธิพลเหนือทัศนคติและการกระทำของผู้อื่น โดยประกอบด้วยทักษะดังนี้ ๑) มีอิทธิพล ๒) ความก้าวหน้า ๓) มีเป้าหมาย ๔) มีทัศนคติที่ดี

๖. เนตรนภา ห่างภัย (๒๕๔๔) ได้กล่าวในบทความว่า ภาวะผู้นำ (Leadership) คือกระบวนการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือมากกว่า พยายามใช้อิทธิพลของตนหรือกลุ่มตน กระตุ้น ชี้นำ ผลักดัน ให้บุคคลอื่น หรือกลุ่ม บุคคลอื่น มีความเต็มใจ และกระตือรือร้นในการทำสิ่งต่าง ๆ ตามต้องการ โดยมีความสำเร็จของกลุ่ม หรือองค์การเป็นเป้าหมาย โดยประกอบด้วยทักษะดังนี้ ๑) มีกระบวนการ ๒) มีความพยายาม ๓) มีอิทธิพล ๔) มีความสำเร็จ ๕) มีเป้าหมาย

๗. มัลลิกา ต้นสอน (๒๕๔๔) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำเป็นความสามารถของบุคคล หรือกลุ่มที่มีอิทธิพลที่จะโน้มน้าว ชักจูงบุคคลอื่นให้ปฏิบัติตามเพื่อการบรรลุเป้าหมายขององค์การ โดยประกอบด้วยทักษะดังนี้ ๑) มีอิทธิพล ๒) มีการโน้มน้าว ๓) มีการชักจูง ๔) มีเป้าหมาย

๘. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (๒๕๔๔) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเป็นการใช้อิทธิพลของบุคคลหรือของตำแหน่งให้ผู้อื่นยินยอมปฏิบัติตามเพื่อที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของกลุ่มที่ได้กำหนดไว้ หรือสรุปได้ว่าภาวะผู้นำคือรูปแบบของอิทธิพลระหว่างบุคคล โดยประกอบด้วยทักษะดังนี้ ๑) มีอิทธิพล ๒) มีเป้าหมาย ๓) การมีรูปแบบ

๙. ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม (๒๕๔๗) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำมีทั้งสิ่งที่ติดตัวมาหรือที่เรียกว่าแวว สิ่งที่มาจากสิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์ที่ค่อยๆ บัณฑิตงแตงขึ้นมา และสิ่งที่เกิดจากการฝึกอบรมอย่างเป็นกิจจะลักษณะ ภาวะผู้นำ มีคุณลักษณะ ๕ ประการเป็นส่วนประกอบ คือ สภาพจิตใจที่มั่นคง มีความเมตตากรุณา มีเจตคติมุ่งไปข้างหน้า สร้างสรรค์หาทางแก้ไข มีความสามารถด้านการพูดและการแสดงออก เอาจริง เอาจัง และมีผลงาน โดยประกอบด้วยทักษะดังนี้ ๑) มีจิตใจมั่นคง ๒) มีความเมตตากรุณา ๓) มองกาลไกล ๔) การแสดงออกที่ดี ๕) มีผลงาน

๑๐. ชาญชัย อาจินสมาจาร (๒๕๕๐) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำคือความสามารถในการขับเคลื่อนหรือสร้างอิทธิพลต่อผู้อื่นสู่การทำให้เป้าประสงค์ของปัจเจกบุคคลหรือของกลุ่มบรรลุผลสำเร็จ ผู้นำเป็นที่ต้องการในสถานที่ทำงาน องค์การ

ชุมชนและประเทศ ผู้นำที่แท้จริงช่วยทางกลุ่มให้บรรลุในสิ่งที่เขาเชื่อว่ามีสำคัญ โดยประกอบด้วยทักษะดังนี้ ๑) มีอิทธิพล ๒) มีความสามารถ ๓) มีเป้าหมาย

๑๑. ศักดิ์ชัย ภูเจริญ (๒๕๕๒) ได้สรุปในบทความพัฒนาองค์กรสู่ความสำเร็จไว้ว่า ภาวะผู้นำ (Leadership) คือกระบวนการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือมากกว่าพยายามใช้อิทธิพลของตนหรือกลุ่มตน กระตุ้น ชี้นำ ผลักดัน ให้บุคคลอื่นหรือกลุ่มบุคคลอื่นมีความเต็มใจ และกระตือรือร้นในการทำสิ่งต่าง ๆ ตามต้องการ โดยมีความสำเร็จของกลุ่มหรือองค์กรเป็นเป้าหมาย โดยประกอบด้วยดังนี้ ๑) มีอิทธิพล ๒) มีความพยายาม ๓) มีความกระตือรือร้น ๔) มีความเต็มใจ ๕) มีเป้าหมาย

๑๒. ภาวิตา ธาราศรีสุทธิ (๒๕๕๒) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำว่า ภาวะผู้นำนั้นเป็นศิลปะในการใช้อิทธิพลของผู้นำ เพื่อจูงใจผู้ร่วมงานให้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ด้วยความร่วมมืออย่างเต็มใจ โดยประกอบด้วย ๑) มีอิทธิพล ๒) การจูงใจ ๓) กำหนดวัตถุประสงค์ ๔) มีการร่วมมืออย่างเต็มใจ

๑๓. ปิยฉัตร โรจกุล (๒๕๕๔) ได้เขียนบทความ “ผู้นำและภาวะผู้นำ” สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำ เป็นความสามารถด้านอิทธิพลต่อบุคคลในกลุ่ม เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย ใช้กระบวนการสั่งการ การมีอิทธิพลต่อผู้อื่น การมีปฏิสัมพันธ์ที่ไม่หยุดนิ่งของกระบวนการ มีความเกี่ยวเนื่องและมีอิทธิพลต่อกัน ได้แก่ ผู้นำ ผู้ตาม และสถานการณ์อันนำไปสู่การบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย โดยประกอบด้วย ๑) มีความสามารถ ๒) มีอิทธิพล ๓) มีเป้าหมาย ๔) มีกระบวนการ ๕) การไม่หยุดนิ่ง

๑๔. พงษ์เทพ สุขชนารักษ์ (๒๕๕๔) ได้ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำ (Leadership) คือ กระบวนการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือมากกว่า พยายามใช้อิทธิพลของตนหรือกลุ่มตน กระตุ้น ชี้นำ ผลักดันให้บุคคลอื่นหรือกลุ่มอื่นมีความเต็มใจและกระตือรือร้นในการทำสิ่งต่าง ๆ ตามต้องการ โดยมีความสำเร็จของกลุ่มหรือองค์กรเป็นเป้าหมาย โดยประกอบด้วยทักษะดังนี้ ๑) มีความพยายาม ๒) มีอิทธิพล ๓) การผลักดัน ๔) การชี้นำ ๕) ความกระตือรือร้น ๖) มีเป้าหมาย

๑๕. พระครูสุธีจริยวัฒน์ (๒๕๕๘) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับภาวะผู้นำว่า ผู้นำต้องมีความคิดพื้นฐาน ๒ ประการ คือ (๑) พื้นฐานความคิดเพื่อบรรลุความสำเร็จด้วยคนอื่น และ (๒) มีพื้นฐานความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงและเพื่ออนาคตที่ดีกว่า พื้นฐานความคิดทั้งสองนี้บูรณาการเข้าด้วยกัน จะทำให้นิยามของภาวะผู้นำมีความชัดเจนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยประกอบด้วยทักษะดังนี้ ๑) มีความคิดที่ดี ๒) มีการเปลี่ยนแปลงที่ดี ๓) การบูรณาการ ๔) มีความชัดเจน

๑๖. Hersey & Blanchard (๑๙๘๘) ได้นำเสนอความหมายของคำว่าภาวะผู้นำไว้ว่า ความเป็นผู้นำเป็นกระบวนการที่อิทธิพลต่อกิจกรรมของแต่ละบุคคลหรือกลุ่มในความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายในสถานการณ์ที่กำหนด โดยประกอบด้วย ๑) มีอิทธิพล ๒) ความพยายาม ๓) มีเป้าหมาย

๑๗. Phinit Kotakarn (๒๕๕๙) ได้เขียนบทความเรื่อง ผู้นำและภาวะผู้นำกับความสำเร็จขององค์กร ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำ (Leadership) คือ ความสามารถของแต่ละบุคคลในอันที่จะก่อให้เกิดกิจกรรมหรือการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่มโดยใช้การชักชวน จูงใจให้บุคคลหรือกลุ่มปฏิบัติตามความคิดเห็น ความต้องการของตนได้ด้วยความเต็มใจ และยินดีที่จะให้ความร่วมมือโดยมีความสำเร็จของกลุ่มหรือองค์กรเป็นเป้าหมาย โดยประกอบด้วย ๑) มีความสามารถ ๒) มีการเปลี่ยนแปลงที่ดี ๓) การชักชวน ๔) การจูงใจ ๕) ให้ความร่วมมือ ๖) มีเป้าหมาย

๑๘. Susan Ward (๒๐๑๘) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า ภาวะผู้นำ คือการที่ผู้นำเป็นศิลปะของการสร้างแรงจูงใจให้กลุ่มคนที่จะทำหน้าที่ให้บรรลุทั่วไปเป้าหมาย และเป็นผู้นำที่มีความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้อื่นและมีการเตรียมพร้อมตลอดเวลา โดยประกอบด้วยทักษะดังนี้ ๑) สร้างแรงจูงใจ ๒) สร้างแรงบันดาลใจ ๓) มีความพร้อมตลอดเวลา

ดังนั้นจากการศึกษาความหมายของภาวะผู้นำของนักวิชาการทั้ง ๑๘ แห่ง จึงสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำ (Leadership) หมายถึง ความสามารถเฉพาะตัวบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ที่ใช้อิทธิพลและอำนาจของตน กระตุ้นชี้นำ ผลักดันโน้มน้าว สร้างแรงจูงใจชักจูงผู้อื่นให้เกิดความจงรักภักดี เกิดความเสมอภาคศรัทธา เต็มใจทำในสิ่งที่เขาต้องการ เป็นทั้งผู้นำและผู้ตามได้ตามสถานการณ์ มีการเตรียมความพร้อมตลอดเวลาโดยมีความสำเร็จขององค์กรเป็นเป้าหมายอย่างถูกต้องชอบธรรม

คณะผู้ศึกษาได้ถอดองค์ประกอบทักษะสำคัญความหมายภาวะผู้นำจากนักวิชาการทั้ง ๑๘ แห่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงความหมายเดียวกันและครอบคลุมองค์ประกอบอื่นที่ใช้ชื่อแตกต่างกันนั้นหรือเลือกใช้ชื่อองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง ดังนี้

๑. มีเป้าหมาย มีความหมายเดียวกันดังนี้ มีจุดหมาย, มีวัตถุประสงค์, มองกาลไกล, มีผลงาน, และ มีความสำเร็จ

๒. อิทธิพลการจูงใจ มีความหมายเดียวกันดังนี้ การจูงใจ, การชักจูง, การสร้างแรงจูงใจ, และสร้างแรงบันดาลใจ

๓. มีความพยายาม มีความหมายเดียวกันดังนี้ ความกระตือรือร้น, ความก้าวหน้า, การเปลี่ยนแปลง, การไม่หยุดนิ่ง, การผลักดัน, การโน้มน้าว, การชี้แนะ, และการชักชวน

๔. มีกระบวนการ มีความหมายเดียวกันดังนี้ การมีรูปแบบ, การบูรณาการ, มีความพร้อม, ให้ความร่วมมือ, และมีความชัดเจน

๕. มีความดีงาม มีความหมายเดียวกันดังนี้ มีความคิดที่ดี, มีความรู้ที่ดี, มีความเมตตา, กรุณา, จิตใจมั่นคง, ความถูกต้อง, แสดงออกที่ดี, ความเต็มใจ, ความมั่นคง, เห็นแก่ส่วนรวม การช่วยเหลือ, และมีทัศนคติดี

๖. มีความสามารถ มีความหมายเดียวกันดังนี้ การสื่อสารที่ดี ความฉลาด เป็นที่ยอมรับ มีสติปัญญา

จากการถอดองค์ประกอบที่กษะสำคัญจนได้กลุ่มความหมายเดียวกันของภาวะผู้นำ ๖ หัวข้อดังกล่าวนี้ คณะผู้ศึกษาได้สังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำตามตารางดังต่อไปนี้

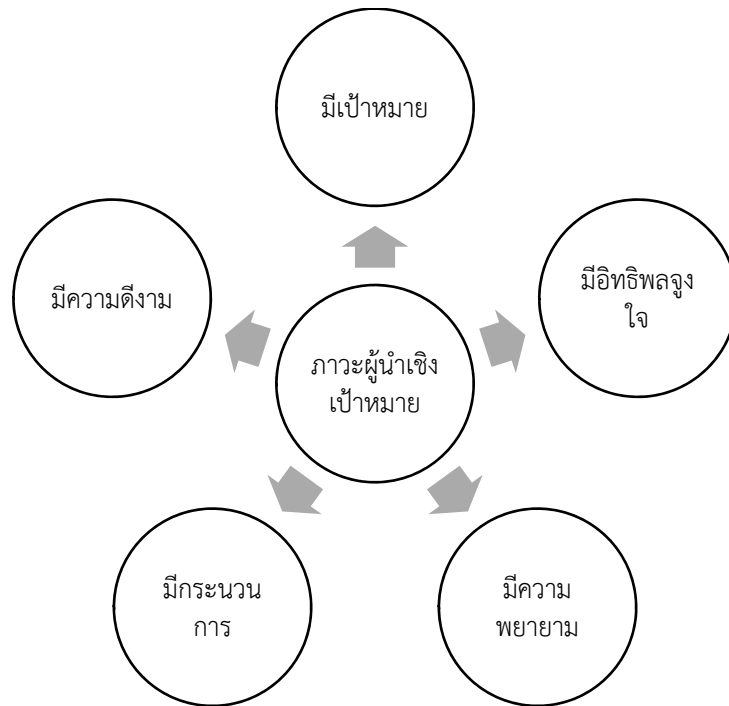
ตารางที่ ๑ สังเคราะห์ความถ่ององค์ประกอบความหมายภาวะผู้นำ

องค์ประกอบ	แหล่งอ้างอิง														รวม				
	พยอมเวงต์สรศรี	ประเวศ วะสี	พระธรรมปิฎก	รังสรรค์ ประเสริฐศรี	วิภาดา ตาไดนามท์	เนตรนภา หงษ์น้อย	นิตติกา ตันสอม	เสริมศักดิ์ วิศาลา	ไพบลีย์ วัฒนศิริธรรม	ชวลิตชัย อภินิสงฆ	ศักดิ์ชัย ภัจจิณ	ภาวิดา ธรรมศรีสุทธิ	ปิยะฉัตร โรจนกุล	พงษ์เทพ สงสวรงค์		พระครูสถิตวิชัยวัฒน์	Hersev &	Phinit Kotakarn	Susan Ward
๑. มีเป้าหมาย	/		/	/	/	/	/	/	/	/		/	/	/		/	/		๑๐
๒. มีอิทธิพล การจูงใจ	/				/	/	/	/		/	/	/	/	/		/	/		๑๓
๓. มีความ พยายาม	/				/	/	/				/		/	/	/	/			๑๐
๔. มี กระบวนการ	/	/				/		/					/		/		/	/	๖
๕. มีความดี งาม		/	/	/	/				/		/			/					๗

องค์ประกอบ	แหล่งอ้างอิง																			
	พยอม วงศ์สารศรี	ประเวศ วะสี	พระธรรมปิฎก	รังสรรค์ ประเสริฐศรี	วิภาดา ต.दानนท์	เนตรนภา ห้างมัย	นลลิตา ตันสอน	เสริมศักดิ์ วัฒนา	ไพฑูริย์ วัฒนศิริธรรม	ชวลิตชัย ภาลินสมภา	ศักดิ์ชัย ภิเจริญ	ภาวิดา สารศรีสมบัติ	ปิยะฉัตร โจรกุล	พงษ์เทพ สขตมาภิรักษ์	พระธรรมสังฆปริณายก	Hersev &	Phinit Kotakam	Susan Ward	รวม	
๖. มี ความสามารถ		/								/							/	/	๑	
รวม	๔	๓	๒	๒	๔	๔	๓	๓	๒	๓	๓	๒	๔	๓	๓	๓	๕	๓	๖	๕๕

จากตารางที่ ๓ ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบความหมายภาวะผู้นำพบว่า มีองค์ประกอบที่เป็นกรอบเชิงทฤษฎี (theoretical framework) จำนวน ๖ องค์ประกอบ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้เขียนได้พิจารณาองค์ประกอบที่มีค่าความถี่สูงตั้งแต่ ๗ ขึ้นไป เพื่อคัดสรรเป็นองค์ประกอบที่เป็นกรอบแนวคิด (conceptual framework) เพื่อการกำหนดองค์ประกอบ ได้จำนวน ๕ องค์ประกอบ ดังนี้ ๑) มีเป้าหมาย ๒) มีอิทธิพลในการจูงใจ ๓) มีความพยายาม ๔) มีกระบวนการ ๕) มีความตึงตัง

ภาวะผู้นำในยุคศตวรรษที่ ๒๑ ต้องปรับเปลี่ยนมุมมองกระบวนการทัศน์ และพฤติกรรมในการดำรงชีวิต ของสังคมหรือองค์กรให้เจริญก้าวหน้า ให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงและปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อการพัฒนาเพื่อความสำเร็จรวมถึงเพื่อการแข่งขันในสังคมโลกได้นั้น ต้องเป็นภาวะผู้นำเชิงเป้าหมาย (Goal Leadership) เพราะมีความถี่สูงสุดตามที่ผู้ศึกษาได้ทำการสังเคราะห์ออกมา และสามารถสร้างเป็นโมเดลความหมายภาวะผู้นำเชิงเป้าหมายได้ดังนี้

ภาพที่ ๑ โมเดลความหมายภาวะผู้นำเชิงเป้าหมาย

จากโมเดลความหมายของภาวะผู้นำเชิงเป้าหมาย (Goal Leadership) พอจะสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำเชิงเป้าหมาย หมายถึง การมีเป้าหมายโดยใช้อิทธิพลการจูงใจความพยายามและกระบวนการบนพื้นฐานของความดีงาม

ดังนั้นจึงสรุปได้จากการศึกษาด้วยวิธีการหาความหมายของภาวะผู้นำ ถอดทักษะองค์ประกอบของภาวะผู้นำ สร้างตารางสังเคราะห์ความถี่ความหมายของภาวะผู้นำ และสร้างโมเดลความหมายของภาวะผู้นำ จนถึงสรุปความหมายของภาวะผู้นำเชิงเป้าหมาย (Goal Leadership) ได้ในที่สุด ทำให้คณะผู้เขียนบทความ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาพุทธศาสนาและปรัชญา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ซึ่งเป็นส่วนของวิชา สัมมนาปรัชญาพุทธศาสตร์การพัฒนาและภาวะผู้นำ ได้รู้ว่า ผู้นำทุกระดับตั้งแต่ผู้นำระดับโลก ผู้นำระดับประเทศ ผู้นำระดับจังหวัด ผู้นำสถาบันองค์กร ลงมาจนถึงระดับท้องถิ่น และระดับที่เล็กที่สุดแต่สำคัญที่สุดคือระดับผู้นำครอบครัว จำเป็นอย่างยิ่งต้องมีภาวะผู้นำเชิงเป้าหมาย (Goal Leadership) เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม การศึกษา เทคโนโลยี หรือด้านอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของ

นักวิชาการทั้ง ๑๘ แหล่งที่ได้แสดงหลักการ และให้ความสำคัญกับภาวะผู้นำเชิง
เป้าหมายเช่นกัน

เอกสารอ้างอิง

- ชาญชัย อาจิมสมาจาร. (๒๕๕๐). **ภาวะผู้นำในองค์กร**. กรุงเทพฯ: ปัญญาชน
ชาติชาย คงเพ็ชรดิษฐ์. (๒๕๕๙). **การบริหารการเปลี่ยนแปลง: บทบาทของภาวะผู้นำ
และการสื่อสารในองค์กร**.วารสารวิชาการ Veridian E – Journal
Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และ
ศิลปะ ๙ ๑ (มกราคม – เมษายน): ๘๙๗.
- เนตรนภา ห่างภัย. (๒๕๕๕). **ความหมายของผู้นำ**. Online. ค้นเมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม
๒๕๖๑ จาก <http://www.rin.ac.th/article /leadership/page๑.๑.html>
- ปิยฉัตร โรจกุล. (๒๕๕๔). **บทความผู้นำและภาวะผู้นำ**. สืบค้นเมื่อ วันที่ ๒๙ มกราคม
๒๕๖๑ จาก <https://www.gotoknow.org/posts/๔๒๓๓๘๐>.
- พยอม วงศ์สารศรี. (๒๕๓๔). **องค์กรและการจัดการ**. (พิมพ์ครั้งที่๓). กรุงเทพฯ: สภา
การพิมพ์.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). **การศึกษากับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์**. พิมพ์ครั้งที่
๒. กรุงเทพฯ: มูลนิธิพุทธธรรม, ๒๕๔๒
- ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม. (๒๕๔๗). **สำนึกไทยที่ปรารถนา**. กรุงเทพฯ: เดือนตุลา.
- พงษ์เทพ สุขชนารักษ์ (๒๕๕๔). **“ความหมายของ ภาวะผู้นำ”** สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๙
มกราคม ๒๕๖๑ จาก <https://www.gotoknow.org/posts/๔๔๔๙๗๑>
- พระครูสุธีจริยวัฒน์. (๒๕๕๘). **ภาวะผู้นำหลักธรรมและกระบวนการเรียนรู้เพื่อ
สร้างสรรค์**. ขอนแก่น: คลังน่านาวิทยา
- ภาวิตา ธาราตรีสุทธิและวิบูลย์ ไทวณะบุตร. (๒๕๔๒). **หลักและทฤษฎีการบริหาร
การศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มัลลิกา ต้นสอน. (๒๕๔๔). **พฤติกรรมองค์กร**. พิมพ์ครั้งที่ ๒ กรุงเทพฯ: บริษัท เอ็กซ์
เบอร์เน็ต จำกัด.
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (๒๕๔๔). **ภาวะผู้นำ**. กรุงเทพฯ: ธนัชชการพิมพ์. รัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พ.
- วิภาดา คุปตานนท์. (๒๕๔๔). **การจัดการและพฤติกรรมองค์กร**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
ส เจริญ การพิมพ์.
- ศักดิ์ชัย ภูเจริญ. **บทความ พัฒนาองค์กรสู่ความสำเร็จ** สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม
๒๕๖๑ จาก <http://www.kruinter.com/shw.php>

- เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. (๒๕๔๔). การบริหารแบบมีส่วนร่วมใน ประมวลสาระชุดวิชา
ทฤษฎี และ แนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา. หน่วยที่ ๑๒. หน้า ๑๘๓-
๑๘๔ นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อรุณรุ่ง เอื้ออารีสุขสกุล. (๒๕๕๙). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนความท้าทายมุ่ง
สู่ความสำเร็จขององค์กรอย่างยั่งยืน วารสารวิชาการ Veridian E-Journal
Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และ
ศิลปะ ๙ ๑(มกราคม – เมษายน): ๘๔๖.
- Hersey P. & Blanchard K. (๑๙๘๘). **Management of
organizational behavior.** Englewood Cliffs New Jersey:
Prentice Hall.
- Phinit Kotakarn. (๒๕๕๙). บทความ“ผู้นำและภาวะผู้นำกับความสำเร็จของ
องค์กร” ค้นเมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ จาก
<https://www.google.co.th/search>.
- Susan Ward. (๒๐๑๗). **Leadership Definition.** Retrieved January ๑๘ ๒๐๑๘
from [https://www.thebalance.com/leadership-definition-
๒๙๔๘๒๗๕](https://www.thebalance.com/leadership-definition-๒๙๔๘๒๗๕)

คำแนะนำสำหรับผู้ประสงค์ส่งบทความตีพิมพ์ในวารสารพระพุทธศาสนา เขตลุ่มแม่น้ำโขง

1. เป้าหมายและขอบเขต

วารสารพระพุทธศาสนาเขตลุ่มแม่น้ำโขง หรือ Buddhism in Mekong Region เป็นวารสารวิชาการเพื่อส่งเสริมการตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการ บทปริทรรศน์ และบทความวิจารณ์หนังสือ ด้านพระพุทธศาสนา ปรัชญา ภูมิปัญญา และศิลปวัฒนธรรม

วารสารมีกำหนดตีพิมพ์เผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ (ราย 6 เดือน)

ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน)

ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม)

2. คำแนะนำ

1. ผลงานที่ส่งตีพิมพ์จะต้องไม่เคยเผยแพร่ในสิ่งตีพิมพ์อื่นใดมาก่อนและต้องไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น การละเมิดลิขสิทธิ์ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้ส่งบทความโดยตรง
2. ต้นฉบับที่ส่งตีพิมพ์ต้องเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษเท่านั้น
3. ต้นฉบับต้องผ่านการกลั่นกรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิและได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ
4. ในกรณีที่เป็นบทความแปล ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ โดยการขออนุญาตให้เป็นที่ไปตามหลักจริยธรรมสากล
5. ข้อความ เนื้อหา รูปภาพ และตาราง ที่ตีพิมพ์ในวารสาร เป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความแต่เพียงผู้เดียว มิใช่ความคิดเห็นและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการวารสาร กองจัดการ และมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
6. ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ถือเป็นลิขสิทธิ์ของวารสาร

3. ข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาบทความ

บทความจะได้รับการพิจารณาตีพิมพ์จะต้องผ่านการพิจารณาจากกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องโดยมีกระบวนการดังนี้

1. กองบรรณาธิการจะแจ้งรายละเอียดให้ผู้ส่งบทความทราบเมื่อกองบรรณาธิการได้รับบทความเรียบร้อยแล้วสมบูรณ์

2. กองบรรณาธิการจะตรวจสอบหัวข้อและเนื้อหาของบทความ ความเหมาะสม และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวารสาร รวมถึงประโยชน์ทั้งในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ
3. กรณีที่กองบรรณาธิการพิจารณาเห็นควรรับบทความไว้เพื่อตีพิมพ์ กองบรรณาธิการจะดำเนินการส่งบทความเพื่อทำการกลั่นกรองต่อไปโดยจะส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาเกี่ยวข้องตรวจสอบคุณภาพของบทความ เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาบทความแล้ว หากมีจุดที่ควรแก้ไข กองบรรณาธิการจะนำส่งบทความกลับไปให้ผู้เขียนแก้ไข และส่งกลับมาพิจารณาอีกครั้ง หากพิจารณาแล้วควรตีพิมพ์ในวารสาร กองบรรณาธิการจะออกหนังสือรับรองการพิมพ์ต่อไป

4. ข้อกำหนดของบทความต้นฉบับ

1. ใช้กระดาษขนาด A4 พิมพ์ห่างจากขอบกระดาษ 1 นิ้ว ทั้งสี่ด้าน พิมพ์หน้าเดียว ใส่เลขหน้าที่มุมบนขวา จำนวนหน้าของเนื้อหารวมตารางและรูปภาพไม่ต่ำกว่า 10 หน้า แต่ไม่ควรเกิน 15 หน้า

2. ข้อความในบทคัดย่อและบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้ใช้อักษร TH Sarabun PSK ระยะห่าง 1 บรรทัดตลอดบทความ ส่วนตัวเลขให้ใช้เลขอารบิก

3. ส่วนต้นของบทความ ประกอบด้วย 1) ชื่อเรื่องใช้ตัวเข้ม 2) ชื่อผู้เขียน 3) หน่วยงานที่สังกัด (ถ้ามี) และ e-mail address ใช้ตัวอักษรปกติ โดยระบุทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษไว้ที่ส่วนต้นของบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

4. ส่วนของบทคัดย่อให้ดำเนินการดังนี้

4.1 บทคัดย่อภาษาไทย ประกอบด้วยคำว่า "บทคัดย่อ" จัดชิดขอบซ้ายตัวหนา และเนื้อหาของบทคัดย่อความยาวไม่เกิน 250 คำ และคำสำคัญภาษาไทย 3-5 คำ

4.2 บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยคำว่า "Abstract" จัดชิดขอบซ้ายตัวหนา และเนื้อหาของบทคัดย่อภาษาอังกฤษ ความยาวไม่เกิน 250 คำ และคำสำคัญภาษาอังกฤษ 3-5 คำ โดยบทคัดย่อภาษาอังกฤษต้องมีเนื้อหาตรงกับบทคัดย่อภาษาไทย

5. ส่วนของเนื้อหา

5.1 สำหรับบทความวิจัย ประกอบด้วยหัวข้อหลักต่อไปนี้

1) บทนำ หรือ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
(Background and Significance of the Study)

2) วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objective)

3) กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

4) วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology)

ประกอบด้วย ประชากร ตัวอย่างหรือผู้เข้าร่วมวิจัยหรือผู้ให้ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการพัฒนาเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูลและระยะเวลาที่เก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

5) ผลการวิจัย (Results)

6) อภิปราย (Discussion)

7) ข้อเสนอแนะ (Recommendation)

8) เอกสารอ้างอิง (References)

5.2 สำหรับบทความวิชาการ ประกอบด้วยหัวข้อหลักต่อไปนี้

1) บทนำ (Introduction)

2) เนื้อเรื่อง (Body) โดยอาจแบ่งเป็นประเด็นหรือหัวข้อย่อยตามความเหมาะสม

3) บทสรุป (Conclusion)

4) กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgment) (ถ้ามี)

5) เอกสารอ้างอิง (References)

6. การอ้างอิงในเนื้อหาและรายการอ้างอิงทำยบทความเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด โดยใช้การอ้างอิงรูปแบบ APA (American Psychological Association)

7. กรณีตาราง กำหนดหมายเลขตารางและชื่อตารางไว้บนตารางชิดขอบซ้าย และให้มีเฉพาะเส้นแนวนอนเท่านั้น โดยความกว้างของตารางไม่เกิน 15 เซนติเมตร

8. กรณีภาพหรือแผนภาพ กำหนดหมายเลขและชื่อของภาพหรือแผนภาพไว้ใต้ภาพหรือแผนภาพ โดยความกว้างของภาพหรือ แผนภาพต้องไม่เกิน 15 เซนติเมตร และจัดภาพให้อยู่กึ่งกลางหน้ากระดาษ

ชื่อเรื่องภาษาไทย

(TH Sarabun PSK 18 Point ตัวหนา)

ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ

(TH Sarabun 18 Point ตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด ตัวหนา)

ชื่อผู้เขียนคนที่ 1¹, ชื่อผู้เขียนคนที่ 2², และชื่อผู้เขียนคนที่ 3³ (ภาษาไทย)

(TH Sarabun PSK 14 Point ตัวหนา)

ชื่อผู้เขียนคนที่ 1¹, ชื่อผู้เขียนคนที่ 2², และชื่อผู้เขียนคนที่ 3³ (ภาษาอังกฤษ)

(TH Sarabun PSK 14 Point ตัวหนา)

¹สังกัดหน่วยงาน (ภาษาไทย)

²สังกัดหน่วยงาน

³สังกัดหน่วยงาน

¹สังกัดหน่วยงาน (ภาษาอังกฤษ)

²สังกัดหน่วยงาน

³สังกัดหน่วยงาน

(TH Sarabun PSK 12 Point ตัวธรรมดา)

*Corresponding Author, Email.....(TH Sarabun PSK 12 Point ตัวธรรมดา)

บทคัดย่อ (TH Sarabun PSK 16 Point ตัวหนาขีดซ้าย)

เนื้อหาบทคัดย่อ ความยาวไม่เกิน 250 คำ (TH Sarabun PSK 16 Point ตัวธรรมดา จัดกระจายขีดขอบซ้าย ขวา).....

คำสำคัญ : จำนวน 3-5 คำ (TH Sarabun PSK 16 Point ตัวธรรมดาขีดซ้าย เคาะระหว่างคำ 1 ช่องว่าง)

Abstract (TH Sarabun PSK 16 Point ตัวหนาขีดซ้าย)

เนื้อหา (TH Sarabun PSK 16 Point ตัวธรรมดาจัดกระจายขีดขอบซ้าย ขวา).....

Keywords: จำนวน 3-5 คำ (TH Sarabun PSK 16 Point ตัวธรรมดาขีดซ้าย เคาะระหว่างคำ 1 ช่องว่าง)

บทนำ

เนื้อหา

.....

.....

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.
- 2.
- 3.

วิธีดำเนินการวิจัย

เนื้อหา

.....

.....

ผลการวิจัย

เนื้อหา

.....

อภิปรายผลการวิจัย

เนื้อหา

.....

ข้อเสนอแนะ

เนื้อหา

.....

(หัวข้อ TH Sarabun PSK 16 Point ตัวหนาขีดซ้าย)
(เนื้อหา TH Sarabun PSK 16 Point ตัวธรรมดาตั้งค่าจัดกระจายขีดขอบซ้าย ขวา ย่อหน้า 1 ซม.
Tap 0.5)

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน: โรงพิมพ์องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

วรรณิ โสมปฤษฎ. (2539). การพัฒนาทักษะการเขียนระดับประถมศึกษา 2 ในเอกสารการสอนชุด
วิชาการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย หน่วยที่ 9 หน้า 531-594. นนทบุรี สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ภาษาอังกฤษ

Chen and Grave. (1995). *Theory of Personallity*. (2nd en.) New York: John Willey &
Son.

Guthrie. (2007). *Reading motivation and reading comprehension growth in the
laterelementary years*. *Contemporary Educational Psychology* 32: 282-313.

(หัวข้อ TH Sarabun PSK 16 Point ตัวหนาขีดซ้าย)

(เนื้อหา TH Sarabun PSK 16 Point ตัวธรรมดาขีดซ้าย)